

INNOCENTIUS OCTAVUS PONT. CCXXVII.
ANNO DOMINI MCDLXXXIV.

Innocentius VIII. Genuensis, Johannes Baptista Filio antea dictus, Presbyter Card. S. Laurentii in Lucina, Creatus 4. kalen. Coronatus pridie Idus Septemb. Anno Domini 1484. Vixit annos 7. menses 10. dies 27. Creavit Card. 8. Obiit octavo kal. Augusti anno 1492. Corpus ejus in Basilica S. Petri sepultum fuit. Vacavit sedes dies 26.

Inquisitorum hæreticæ Pravitatis Jurisdictionis contra hæresim sive sectam Maleficorum.

De his Maleficis, & Sortilegis plene habetur in cap. 26. q. 1. & seqq. & in III. de Sortileg. Necnon de commercium cum dæmonibus habentibus, & super. constitut. 13. Ioan. XXI. Super.

Huic autem const. consonant aliæ pleniores dispositiones, de quibus inf. in const. 43. Leonis X. Honestis, constit. 2. Adriani VI. Dudum, & const. 17. Sixti V. Cæli.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

VMMIS desiderantes affectibus, pro ut Pastoralis sollicitudinis cura requirit, ut fides Catholica nostris potissime temporibus ubique augeatur, & floreat, ac omnis hæretica pravitas de finibus fidelium procul pellatur, ea libenter declaramus, ac etiam de novo concedimus, per quæ hujusmodi pium desiderium nostrum votivum sortiatur effectum, cunctisque propterea per nostræ operationis ministerium, quali per providi operatoris sarculum erroribus extirpatis, ejusdem fidei zelus, & observantia in ipsorum corda fidelium fortius imprimatur.

Ida fidei
miserant
hinc omni

§. 1. Sane nuper ad nostrum non sine ingenti molestia pervenit auditum, quod in nonnullis partibus Alemanniæ superioris, necnon in Maguntinen. Colonien. Treveren. Saltzburgen. & Bremen. provinciis, civitatibus, terris, locis, & Diocæses, complures utriusque sexus personæ salutis immemores, & à fide Catholica deviantes, cum dæmonibus incubis, & succubis abuti, ac suis incantationibus, carminibus, & conjurationibus, aliisque nefandis, superstitiosis, & sortilegis excessibus, criminibus, & delictis, mulierum partus, animalium fetus, terræ fruges, vinearum uvæ, & arborum fructus, necnon homines, mulieres, pecora, pecudes, & alia diversorum generum animalia, vineas quoque, pomeria, prata, pascua, blada, frumenta, & alia terræ legumina perire, suffocari, & extingui facere, & procurare, ipsosque homines, mulieres, jumenta, pecora, pecudes, & animalia, tam diris intrinsecis doloribus, & tormentis afficere, & excruciare, ac eosdem homines ne gignere, & mulieres ne concipere, virosque ne uxoribus, & mulieres ne viris actus conjugales reddere valeant, impedire: fidem præterea ipsam, quam in sacri susceptione baptismi susceperunt, ore facilego abnegare, aliaque quamplurima nefanda, excessus, & crimina instigante humani generis inimico, committere, & perpetrare non verentur in animarum suarum periculum, divinæ Majestatis offensam, ac perniciosum exemplum ac scandalum plurimorum. Quodque licet dilecti filii Henrici Institoris, in prædictis partibus Alemanniæ superioris, in quibus etiam provinciæ, civitates, terræ, Diocæses, & alia loca hujusmodi comprehensa fore censentur, necnon Jacobus Sprenger, per certas partes lineæ Rheni, Ordinis Prædicatorum, & Theologiæ professores, hæreticæ pravitatis Inquisitores per literas Apostolicas deputati fuerunt, prout adhuc existunt, tamen nonnulli clerici, & laici illarum partium, quærentes plura sapere quàm oporteat, pro eo quod in literis deputationis hujusmodi provinciæ, civitates, Diocæses, terræ, & alia loca prædicta, illarumque personæ ac excessus hujusmodi nominatim, & specificè expressa non fuerunt, illa sub eisdem partibus minime contineri, & propterea præfatis Inquisitoribus in provinciis, civitatibus, Diocæses, terris, & locis prædictis hujusmodi Inquisitionis officium exequi non licere, & ad personarum earundem super excessibus, & criminibus antedictis, punitionem, incarcerationem, & correctionem admitti non debere, pertinaciter asserere non erubescunt. Propter quod in provinciis, civitatibus, Diocæses, terris, & locis prædictis, excessus & crimina hujusmodi non sine animarum earundem evidenti iactura, & æternæ salutis dispendio remanent impunita.

§. 2. Nos igitur impedimenta quælibet, per quæ ipsorum Inquisitorum officii executio quomodolibet retardari posset, de medio submovere, & ne labes hæreticæ pravitatis, aliorumque excessuum hujusmodi in perniciem aliorum innocentium sua venena diffundat, opportunis remediis, prout nostro incumbit officio, providere volentes, fidei zelo ad hoc maxime nos impellente, ne propterea contingat, provincias, civitates, Diocæses, terras, & loca prædicta sub eisdem partibus Alemanniæ superioris debito Inquisitionis officio carere, eisdem Inquisitoribus in illis officium Inquisitionis hujusmodi exequi licere, & ad personarum earundem super excessibus, & criminibus prædictis correctionem, incarcerationem, & punitionem admitti debere, perinde in omnibus, & per omnia, ac si in literis prædictis provinciæ, civitates, Diocæses, terræ, & loca ac personæ, & excessus hujusmodi nominatim, & specificè expressa forent, auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus. Proque potiori cautela literas, & deputationem prædictas ad provincias, civitates, Diocæses, terras, & loca, necnon personas, & crimina hujusmodi extendentes, præfatis Inquisitoribus, quod ipsi, & alter eorum, accersito secum dilecto filio Joanne Gremper Clerico Constant. Diocæsis, Magistro in artibus eorum moderno, seu quovis alio Notario publico, & per ipsos, & quemlibet eorum pro tempore deputando in provinciis, civitatibus, Diocæses, terris, & locis prædictis contra quascumque personas cujuscumque conditionis, & præminentia fuerint, hujusmodi Inquisitionis officium exequi, ipsasque personas, quas in præmissis culpabiles repererint, juxta earum demerita corrigere, incarceratione, punire, & multare.

Hic ideo Pontificis per Inquisitores contra eos procedi jubet.

§. 3. Necnon in singulis provinciarum hujusmodi Parochialibus Ecclesiis, verbum Dei fidei populo, quoties expedierit, ac eis visum fuerit, proponere, & prædicare, omniaque alia & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & opportuna facere, & similiter exequi libere, & licitè valeant, plenam, ac liberam eadem auctoritate de novo concedimus facultatem.

Et verbum Dei prædicari mandat, &c.

Executores
que hujus
conf. depu-
sant.

§.4. Et nihilominus venerabili fratri nostro Episcopo Argentiniensi, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se vel per alium, seu alios præmissa, ubi, quando, & quoties expedire cognoverit, fueritque pro parte Inquisitorum hujusmodi, seu alterius eorum legitime requisitus, solemniter publicans, non permittat eos per quoscumque super hoc contra prædictarum, & præsentium literarum tenorem, quavis auctoritate molestari, seu alias quomodolibet impediri: molestatores, & impediētes, & contradicētes quoscumque, & rebelles, cujuscumque dignitatis, status, gradus, præminentie, nobilitatis, & excellentie, aut conditionis, & quocumque exemptionis privilegio sint muniti, per excommunicationis, suspensionis, & interdicti, ac alias etiam formidabiliores, (de quibus sibi videbitur) sententias, & penas, omni appellatione postposita compescendo, & etiam legitimis super his per eum servandis processibus, sententias ipsas (quoties opus fuerit) aggravare, & reaggravare, auctoritate nostra procuret, invocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Contrariis
derogat.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, contrariis quibuscumque, &c.

Dat. P. Ant.
die 5. Dec.

Nulli ergo, &c. Si quis, &c.
Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Milleesimo, quadringentesimo octogesimo quarto, Nonis Decemb. Pont. sui Anno primo.

II. Vno Monasteriorum Congregationis Monachorum Vallis Umbrosæ, sub vno Abbate generali nuncupando Vallis Umbrosæ, & præfinitio nonnullarum ordinationum pro regimine Monachorum d. Congregationis sub Regula Sancti Benedicti, jurisdictioneque ejusdem Abbatis.

De horum Monachorum institutione, & aliis eis concernentibus, vid. sup. in conf. 1. Urb. 11. Cum universis.

Edita An. D. 1484. INNOCENTIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Proeminem.

Alto divinæ providentiæ consilio summi sacerdotii vices, meritis licet inferioribus, gerentes in terris, ad universa Monasteria, & pia loca pro illorum felici statu cōsolvendo, nostræ vigilantie frequenter dirigimus intuitum, & his quæ pro illorum pace, & unitate consideratione providenda, & matura deliberatione processisse comperimus, ut incōcussa soliditate roborata, libenter, cum à nobis petitur, Apostolici muniminis adjicimus firmitatem.

Monasterium S. Salvi, & aliud Monasterium S. Michaelis de Passignano se concordant ut sequitur, videlicet.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Callisto Papæ III. prædecessori nostro pro parte tunc Abbatum, & dilectorum filiorum S. Salvi prope Florentiam, & S. Michaelis de Passignano Fesulanæ Diocesis, Ordinis Vallis Umbrosæ Monasteriorum, & Conventuum, exposito, quod olim ipsi provide considerantes, quod in dicto Monasterio S. Salvi Monachorum numerus adeo excreverat, quod fructus ipsius Monasterii & illius habitationis ad sustentandum, & manutenendum dictos Monachos, præsertim certis anni temporibus minime sufficiebant; quodque præfatum Monasterium de Passignano in loco solitario positum erat, & in eo pauci Monachi morabantur, quamvis illius fructus, redditus & prouetus ad sustentationem plurium Monachorum quam ibi essent, sufficeret, inter se talem inter cætera iniverant concordiam, videlicet.

Quod ipsa Monasteria...

§.2. Quod ipsa Monasteria inuicem vniuerentur, ita tamen quod vnum ab altero non dependeret, & quod quilibet Abbas remaneret in sua dignitate & jure.

Abbas in suo...

§.3. Quodque in singulis Monasteriis prædictis observaretur Regula S. Benedicti.

Et quod Abbas...

§.4. Et quod Abbas S. Salvi posset mittere, & renovare ad numerum suos Monachos ad Monasterium de Passignano prædictum, ac Monachi sic per eum missi, pro tempore quo ibi morarentur forent veri Monachi ipsius Monasterii de Passignano in actibus capitularibus, & in

omnibus peragendis, ac si in ipso Monasterio de Passignano fuerint tacite vel expresse professi. Et quod cura dicti Monasterii de Passignano in spiritualibus, foret in manibus illius de dictis Monachis, quem elegerint dicti Abbates. Et quando casus similiter venisset, quod aliqua Abbas eorum Monasteriorum moreretur, nec illorum Monachi una cum Abbate remanente, & œconomo Monasterii vacante hujusmodi, possent libere procedere ad electionem novi Abbatis, quando tamen eis videretur, & placeret, qua electione legitime celebrata, ille qui foret electus, intelligatur & foret verus Abbas absque alia confirmatione Sedis Apostolicæ, vel alicujus Superioris, reservata tamen taxa consueta Camere Apostolicæ persolvenda. Necnon quod dicti Abbates durante eorum observantia possent recipere omnes Clericos, siue Laicos de seculo ad ipsa Monasteria fugientes, absque licentia ipsius Generalis dicti Ordinis.

§.5. Præfatus Callistus prædecessor, dictorum Abbatum in eorum supplicationibus inclinatus, bon. mem. Antonio Archiepiscopo Florentino suis literis dedit in mandatis, ut vocato dicto Generali, in præmissis omnibus & singulis auctoritate Apostolica per seipsum provideret, & exequeretur prout conscientie suæ videretur expedire.

§.6. Postmodum verò pro parte dictorum Abbatum, & Conventuum recol. mem. Pio Papæ II. etiam prædecessori nostro exposito, quod præfatus Antonius Archiepiscopus de præmissis omnibus, & singulis certam sortitiam habens, vocato dicto Generali, Monasteria prædicta insimul univertat, annexerat, & incorporaverat, & alia in dictis literis contenta fecerat. Quodque antequam unio, annexio, & incorporatio prædictæ suum consecutæ fuissent effectum, idem Callistus fuerat vita functus.

§.7. Præfatus Pius prædecessor tunc dictorum Abbatum, & Conventuum supplicationibus inclinatus, Abbati Monasterii B. Mariæ Florentinæ proprio nomine non expresso, suis literis dedit in mandatis, ut de præmissis omnibus & singulis, ac eorum circumstantiis universis, se diligenter informaret, & si per informationem hujusmodi ita esse reperiret, Monasteria prædicta juxta tenorem dictæ concordie insimul uniret, annexeret, incorporaret, ac inter cætera statueret & ordinaret, quod unum Monasteriorum prædictorum ab altero non dependeret, nec alterius membrum esse censeretur, sed esset eorundem Abbatum, & Conventuum una Congregatio per quam dicta Monasteria gubernarentur, & quilibet Abbatum tunc existentium Monasteriorum prædictorum, remaneret perpetuo in sua dignitate, & jure quandiu viveret, vel alteri cedendum duceret. Et quod quocumque aliquem Abbatum Monasteriorum prædictorum ab hac luce migrare contingeret, seu regimini, & administrationi dicti Monasterii cederet, aut Monasterium suum alias quoquo modo dimitteret, liceret tunc Abbati superstiti, ac œconomo Monasterii taliter vacantis, necnon Monachis prædictis, ad electionem futuri inibi Abbatis procedere, qua electione rite & legitime celebrata, ille qui foret electus, intelligeretur, & foret verus Abbas, absque alia confirmatione Sedis Apostolicæ, reservata tamen taxa prædictæ Camere, ut superius est expressum. Et quod quilibet in Abbatem electus quolibet anno in Capitulo per ipsam Congregationem celebrando teneretur libere renuntiare in manibus ipsius Congregationis vel Præfidentium, seu Definitorum ejusdem, qui potestatem haberent hujusmodi electionem confirmandi vel infirmandi. Quodque tam prædicti quam aliorum quorumcumque Monasteriorum dicti Ordinis Vallis Umbrosæ ubique constitutorum Abbates, conventiones prædictas absque alicujus Superioris licentia recipere, & admittere possent. Ipsique vel eorum Vicarii durante observantia hujusmodi omnes tam Clericos quam Laicos de seculo fugientes ad probationem Regulæ, demum ad professionem, absque dicti Generalis licentia admittere possent, indulgeret.

§.8. Successive verò fel. rec. Paulus Papa II. etiam prædecessori nostro pro parte universorum Monasteriorum dictæ Congregationis sancti Salvi exposito, quod tunc Abbas dicti Monasterii B. Mariæ ad eorum Pii prædecessoris literarum executionem juxta illarum tenorem rite

rite procederet, quia per diligentem examinationem præmissa reperisset esse vera, sancti Salvi, & de Passignano Monasteria prædicta insimul univertat, annexerat, & incorporaverat, ac omnia alia prædicta statuerat, ordinaverat, & indulserat.

§.9. Necnon eidem Paulo prædecessori subjuncto, quod dilecti filii Abbates & Conventus sancti Michaelis de Forculis Pistoriensis, & sancti Michaelis in Podio, ac sancti Donati Senensis dicti Ordinis Monasteriorum conventiones prædictas, vigore statuti & ordinationis ac literarum Pii prædecessoris hujusmodi dicto Pio prædecessore adhuc in humanis agente recepissent, & admisissent, unio, annexio, & incorporatio prædictæ solum ad dictum Monasterium S. Salvi effectum sortitæ fuerant, & causæ propter quas unio, annexio, & incorporatio factæ fuerant adhuc durarent, & efficacissimæ forent, idem Paulus prædecessor certo iudici in partibus illis dedit in mandatis, ut vocatis quorum interest, de præmissis omnibus & singulis, & eorum circumstantiis univertis auctoritate sua se diligenter informaret, & si per diligentem informationem hujusmodi ita esse reperiret, prædicta omnia Monasteria juxta concordiam prædictam invicem, necnon Congregationi prædictæ eadem auctoritate uniret, appropriaret, incorporaret, & annexeret, necnon omnia & singula in dictis Pii prædecessoris literis commissa, & mandata, de novo auctoritate prædicta faceret, statueret, ordinaret, indulgeret, & exequeretur juxta eisdem prædecessoris literarum continentiam & tenorem.

§.10. demum recol. men. Sixto Papæ Quarto similiter prædecessori nostro pro parte Abbatum & Congregationis prædictorum exposito, quod pro eo quod unio, annexio, & incorporatio hujusmodi adhuc quoad de Podio, sancti Donati, & Passignano Monasteria prædicta effectum sortita non fuerant, & pro eo quod idem Sixtus prædecessor dicto Paulo etiam prædecessore sicut Domino placuit vita functo, fuerat ad apicem summi Apostolatus assumptus, in primordio suæ assumptionis omnes uniones, annexiones, & incorporaciones de quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, dignitatibus, officiis, & beneficiis & locis Ecclesiasticis, qualitercumque forent invicem, vel aliis Monasteriis, mensis, dignitatibus, personatibus, officiis, beneficiis, & locis, quomodolibet Apostolica vel alia quavis auctoritate factas, quæ suum sortitæ non fuerant effectum, revocaverat, & irritaverat, & cassaverat, & nullius existere firmitatis declaraverat, effectum sortiri nequiverat in futurum, & causæ propter quas unio, annexio, & incorporatio prædictæ factæ fuerant, adhuc durarent, idem Sixtus prædecessor etiam certo iudici in partibus illis dedit in mandatis, ut vocatis quorum interesset, de præmissis omnibus & singulis, ac circumstantiis univertis auctoritate sua se diligenter informaret, & si per informationem hujusmodi reperiret ita esse de Passignano, & Podio, sancti Donati Monasteria prædicta invicem, & Congregationis prædictæ juxta formam dictæ concordie perpetuè uniret, admitteret, & incorporaret, necnon omnia, & singula in dictis literis contenta, commissa & mandata, eadem auctoritate de novo faceret, statueret, ordinaret, indulgeret, & exequeretur, etiam juxta earundem literarum continentiam atque formam, prout in singulis desuper confectis literis prædecessorum hujusmodi, ad quarum executionem servatis illarum formis respectivè processum extitit, desuper confectis plenius contineretur.

§.11. Cum autem sicut exhibita nobis nuper pro parte Basilii Generalis dicti Ordinis Vallis Umbrosæ, & ejusdem B. Mariæ Vallis Umbrosæ, necnon sancti Salvi prope Florentiam, ac sancti Michaelis de Passignano, & sancti Fidelis de Pupio Aretin. & sancti Cassiani de Monte Schalar. Fesulan. Dioc. & sancti Pancratij Florentin. & sancti Michaelis in Podio, sancti Donati Senen. necnon sancti Michaelis de Forculis Pistorien. & sanctæ Praxedis de Urbe, & sanctæ Mariæ de Monte Plano Pistorien. Dioc. & aliorum dicti Ordinis Monasteriorum, Abbatum, & Conventuum, ac Priorum dilectorum filiorum petitio continebat, licet longo tempore sancti Salvi, & de Passignano, & successivè præfata alia Monasteria, & Prioratus diversis concessionibus Apostolicis

Bullar. Mag. Tom. 1.

dicto Monasterio Vallis Umbrosæ, quod est caput totius Ordinis sub vocabulo Congregationis sancti Salvi aliquantisper separata fuerint, & de per se degerint, nuper tamen generales Abbates & Conventus prædicti providè considerantes, quod si Vallis Umbrosæ, ac sancti Salvi, ac de Passignano, & alia Monasteria prædicta, in quibus regularis observantia viget, earumque personarum, ad unum corpus mutæ charitatis redigerentur, uberioribus fructus in Dei honorem exinde provenire, & Ordo ipse coadunatis viribus facilius ampliari & conservari possent, habito circa præmissa diligenti tractatu & matura deliberatione, salvo semper beneplacito Sedis Apostolicæ, certa capitula formam & directionem præmissorum, ac felicem, & prosperum statum eorum concernentia fecerunt, & ordinaverunt, nobisque humiliter supplicarunt, ut capitulis prædictis pro illorum substantia firmiori robur Apostolicæ confirmationis adjiceret, ac aliis & eorum statui super his opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.12. Nos igitur qui unitatem, pacem, & charitatem inter quoscumque fideles, & præsertim sub suavi religionis jugo Altissimo famulantes confovere ex pia mentis nostræ consideratione internis desideramus affectibus: Quique singula capitula hujusmodi per venerabilem fratrem nostrum Oliverium Episcopum Sabinese Romanæ Ecclesiæ Cardinalem, & ipsius Ordinis Protectorem, ac dilectum filium Magistrum Antonium de Grassis, Capellanum & Referendarium nostrum, ac causarum Palatii Apostolici Auditorem, & ambos Juris Utriusque Doctores eximios, de quorum fide, prudentia, & integritate specialem in Domino fiduciam obtinemus, diligenter examinari, limitari, corrigi, & emendari, & præsentibus annotari fecimus, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia & singula capitula prædicta cum omnibus, & singulis in eis contentis partibus, tenoribus, & clausulis, ac uniones, annexiones, & incorporaciones ipsas, quatenus opus sit auctoritate Apostolica tenore præsentium & ex certa nostra scientia confirmamus, & approbamus, ac viribus perpetuè subsistere debere decernimus, & declaramus, suppletes omnes, & singulos defectus, tam juris quam facti, si qui forsitan intervenerint in eisdem.

§.13. Et nihilominus pro potiori præmissorum observatione, omnia & singula capitula, uniones quoque, annexiones, & incorporaciones prædictas, auctoritate, scientia, & tenore prædictis, etiam juxta tenorem capitulorum ipsorum de novo facimus, statuimus, & ordinamus, illaque inviolabiliter observari debere similiter decernimus, & declaramus.

§.14. Non obstantibus quibuscumque revocationibus per Nos, & prædecessores nostros præfatos de unionibus hujusmodi, quæ sortitæ non fuerint effectum factis, quas quoad hoc pro infectis haberi volumus, necnon una nostra, per quam volumus quod in unionibus semper commissio fiet ad partes, vocatis quorum interest, & semper in eis, tam uniendi quam illius cui uniretur, beneficiorum veri valores secundum communem estimationem exprimerentur, alioquin unio non valeret, & aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Monasteriorum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac Callisti & aliorum prædecessorum literis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Tenor autem dictarum Capitulorum sequitur, & est talis. §.15. In primis quod dictum Monasterium Vallis Umbrosæ, & Abbas generalis illius, sit caput totius Religionis prædictæ. Item quod eo primo cedente, vel decedente alter eligatur, prout inferius adnotabitur. Item quod omnia Monasteria, & Monachi totius Congregationis S. Salvi subijciantur Generali tanquam capiti.

§.16. Et in futurum vocetur Congregatio Vallis Umbrosæ, & non sancti Salvi. Gaudeatque ipsa nova Congregatio omnibus privilegiis, exemptionibus, & immunitatibus, quibus ipsa Congregatio sancti Salvi gaudebat, perinde ac si eidem Congregationi Vallis Umbrosæ concessæ fuissent.

Hic modo Papæ Sixtus ea confirmat.

Et de novo eisdem statutis.

Quibuscumque que non obstatibus.

Tenor ad. C. de Privilegiis hujusmodi Monasterium Vallis Umbrosæ. Et eius Abbas sit caput Congr. Congregatio Vallis Umbrosæ. Gaudeatque ipsa nova Congregatio.

... Intra, Abbas generalis, prefatus una cum Visitatoribus ut supra, de novo Abbate providere habeant, possint, & debeant, & talis provisio auctoritate Apostolica rata sit, & firma.

§. 38. Item quod Praelati perpetui dicti Ordinis, qui iam dictae Congregationi aggregati sint, vel in posterum aggregari voluerint, & cedere vellent regimini, & administrationi dictorum Monasteriorum eorum, in favorem dictae Congregationis, cedere possint in manibus dicti patris Generalis, & Definitorum, seu in manibus patris Generalis, & Visitorum, qui potestatem habeant admittendi cessionem, & dictae Congregationi praefata Monasteria sic cessa aggregandi auctoritate Apostolica juxta privilegia praefatae Congregationi S. Salvatoris concessa. Et nihilominus dictus pater Abbas generalis una cum Definitoribus, seu Visitoribus pro tempore potestatem habeant, eosdem Praelatos qui sic cedent, ad vitam sive ad tempus eisdem Monasteriis praeficere in Abbates, prout eis videbitur, proviso quod a die cessionis hujusmodi infra annum Camerae Apostolicae integre annata praefati Monasterii sic cessa actualiter, & integre persolvatur. Et deinde de quindecim annis in quindecim annos perpetuo annatam solvere teneantur, & se obligent juxta literas dicti Pii. Et hoc quod dicitur de annata solvenda de quindecim annis in quindecim annos, intelligatur, & censetur statutum etiam in Abbatibus, & Praelatis annalibus, qui similiter annatam simili modo de quindecim annis in quindecim annos solvere teneantur. Ita quod omnia & singula decreta, & statuta, constitutiones, ordinationes, praecipua, censurarum promulgationes, & earum absolutiones, & quaecumque alia eorum mandata debeant ab omnibus dictae Congregationis in virtute sanctae obedientiae observari. Quodque contrafacientes, & rebelles, auctusque sententiis, censuris, & poenis per eos irretitos, & innodatos, ad evitandum periculum evagandi, per se aut deputatos per eos, liberè absolvere possint.

§. 39. Item quod praefatus pater Abbas generalis pro tempore existens, quoad illa Monasteria dicti Ordinis extra dictam Congregationem existentia, ac Abbates, Prioratus, loca, & personas eorundem, in omnibus, & per omnia remaneat in sua facultate ipsa gubernandi, & ipsum officium Generalatus exercendi in omnibus, & per omnia, prout prius, praefatique Abbates, & Priores extra dictam Congregationem propter praemissa, nec aliquod praemissorum, censentur esse extra obedientiam dicti Generalis, sed sub obedientia ipsius Generalis permaneat. Et adveniente ipsius Abbatiae, Generalatus vacatione, ejusdem Ordinis Abbatis novi, & Generalis electio spectet, & pertineat juxta antiquam, & laudabilem consuetudinem, ad Monachos, & Conversos professos, & Conventus B. Mariae Vallis Umbrosae pro tempore existentis, & ad Abbates, & Priores ejusdem Ordinis habentes voces in Capitulo generali tantum.

§. 40. Quodque privilegia dicti Monasterii B. Mariae Vallis Umbrosae & Generalis ejusdem Ordinis firma in suo robore permanent ut prius.

§. 41. Item quod pater Generalis praefatus cum Definitoribus praefatis singulis annis, ut supra eligere habeant, & possint unum professum idoneum dictae Congregationis loco Notarii publici, qui omnia acta, & agenda in Capitulo dictae Congregationis per praefatos Capitulum generale, patrem Generalem, Definidores, & Visitores, describere, & in notam redigere possit, & valeat, ejusque scripto in iudicio, & extra, inter eos dumtaxat, etiam in Romana Curia, & alibi fides adhibeatur, ac si per Notarium publicum, & authenticum facta, & acta forent. Nulli ergo, &c. Si quis, &c.

Dat. Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1484, Pridie Kal. Febr. Pont. nostri Anno 1.

II. Contra annatas ex fructibus beneficiorum Ecclesiasticorum statis temporibus non solventes. Ampliores dispositiones, ampliationisque & declarationes extant multorum Pontificum, quas tibi indicaborn const. 33. Sixti V. Camerae, ibi videas. Bullar. Mag. Tom. I.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, Servus servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Postolica Camera, ex qua non modo S. R. E. sed etiam magnum totius Christianae Reipublicae subsidium provenit, jura illa servare, ut tenemur, modis omnibus cupientes, his quae propterea a praedecessoribus nostris emanarunt, libenter adjuvamus munimurque nostram firmitatem, ac alias de super praevidemus, prout in Dominice conspiciamus salubriter expedire.

§. 1. Dudum siquidem per El. ree. Pium Papam II. praedecessorem nostrum, accepto quod numerus debitorum dictae Camerae nimis auctus erat, & quod obligati pro annatis beneficiorum Ecclesiasticorum, quae auctoritate Apostolica asserenti fuerant, excommunicationis sententiam in eos latam (quam non solvendo in praefixo eis termino, ipso facto succurrebant) minime curare videbantur, & per hoc animabus sic illaqueatis periculum imminere, & contigua dictae Camerae damna subsequerentur, idem praedecessor cupiens tam saluti animarum, quam ipsius Camerae indemnitate salubriter providere, providè ordinavit, quod omnes, qui de caetero pro annatis quorumcumque beneficiorum in dicta Camera se obligarent, si infra eis praefixos terminos, dictae Camerae, aut collectoribus fructuum & proventuum ejus, in partibus existentibus satisfacere deficerent, ipso facto, lapsa termino, non solum in sententiam excommunicationis inciderent, sed etiam beneficiis suis, pro quibus se in dicta Camera obligassent, omnino privati forent, illi vero, qui non pro se, sed pro aliis, ut principales, se pro annatis hujusmodi obligarent, si in terminis non satisfacerent, ultra sententiam excommunicationis hujusmodi, essent ipso facto omnibus beneficiis Ecclesiasticis, quae obtinerent, privati; possentque talia beneficia per quodcumque liberè impetrari, prout in ejusdem praedecessoris literis de super confectis plenius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, ex ordinatione praedicta, ab aliquibus temporibus citra, ideo optati fructus non provenirent, quia nonnulli, qui beneficia Ecclesiastica per hujusmodi privationem vacantia, pro tempore postmodum impetrarunt, super illis agendo, & qui excipiendo, privationem hujusmodi in iudicium deduxerunt, coram Palatii causarum Apostolici Auditoribus, & aliis iudicibus Romanae Curiae, auditi non fuerunt, ab eisdem Auditoribus, & iudicibus absentibus ordinationem eandem praedecessoris praefati non fuisse receptam, & moribus utentium comprobata, crevitque & crescit in dies numerus debitorum eorundem, in animarum non solventium quae debent, periculum, & praefatae Camerae ac Christianae Reipublicae praefatae non leve praevicium.

§. 3. Nos igitur volentes super praemissis opportunè providere, ejusdem praedecessoris ordinationem, & literas praedictas, ac omnia & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica praesentium tenore approbamus, & robor perpetuae firmitatis obtinere debere decernimus, juxta illarum continentiam, & tenorem.

§. 4. Ac volumus, & eadem auctoritate statuimus, quod hactenus obligati Camerae eidem ex causis praedictis, qui non solverunt statutis eis terminis, ac propterea excommunicationis sententiam, & juxta ejusdem praedecessoris literarum continentiam, privationis poenam praedictam incurrerunt (si Curiales, infra unum, Citramontani, infra tres, & Ultramontani, infra novem menses, à die publicationis praesentium in Cancellaria Apostolica computandos) dictae Camerae de his quae debeant satisfecerint, ex tunc, eo ipso, ab excommunicationis sententia absoluti, & ad beneficia, quibus propterea juxta ordinationem praedictam privati existunt, plenarie restituti censentur; & si non solverint in terminis praedictis, privationis poenam praedictam de novo incurrant eo ipso.

§. 5. Quod illi, qui in posterum se obligabunt, excommunicationis & privationis poenas praedictas, juxta ejusdem praedecessoris ordinationem, omnino incurrant, & impetrantes beneficia per hujusmodi privationem vacantia, & similiter contra illos sic privatos, de privatione hujusmodi excipientes, possint, & debeant per quoscumque Auditores, & Judices audiri, nec eo praetextu, quod

Plus II. imposuit poenam hanc expressam non solvendo annatas, sed ejus const. hic non habet.

Et quia literae desuper extant.

Pont. iste approbat const. Pii II.

Cum eademque terminum ad solvendum annatas decursas.

Non solventes annatas poenas hanc committunt incurrant.

constitutio prædicta non fuerit recepta, & moribus utentium comprobata, repelli, teneanturque Auditores, & Judices quicumque in causis cognoscendis in Romana Curia, & extra, secundum eandem ordinationem judicare, sublatis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate.

Solutio ne probanda.

§.6. Nec prosint obligatis prædictis quietationes, quas à collectoribus, vel subcollectoribus prædictis habent, quæ publico non probarentur instrumento.

Decretum irritans.

§.7. Decernentes præsentem literas ex die publicationis earum in Cancellaria Apostolica, quoscumque ligare, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§.8. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis quæ idem prædecessor in suis literis voluit non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo, &c.

Dat. P. An. 1. die 17. Feb.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo octogesimo quarto, 13. kalend. Martii, Pont. nostri anno 1.

Publicatio.

Lege, & publicata fuit superscripta bulla Romæ in Cancellaria Apostolica, die Jovis xvij. mensis Februarii, Anno Domini 1485. Pontificatus præfati Domini Innocentii Papæ VIII. Anno primo.

IV. Jurisdictio Clericorum R. Cam. Apost. quascumque causas inter esse ipsius Cameræ concernentes, summarie, &c. cognoscendi.

Quoad hanc jurisdictionem, aliæque indulta, ad electionem, & numerum eorundem Clericorum, habes supr. constit. 13. Eugen. IV. Inter, & infra Leon. X. constit. 24. Licet, necnon Pii IV. constit. 55. Romani, ubi alias indicabo.

INNOCENTIUS PAPA VIII. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1485.

Causa hujusmodi constit.

§.1. Cum sicut accepimus, nonnulli magis rigori, & Capicibus juris, quam æquitati adhaerentes, redire nitantur in dubium, an in causis dilectis filiis Clericis, & Præfidentibus Cameræ nostræ Apostolicæ, & præsertim inter Fiscum nostrum, & ipsius Cameræ ex una, & privatis personas, parte ex altera occasione pecuniarum, rerum, & honorum ad dictam Cameram quavis occasione, vel causa, directe vel indirectè spectantium, & pertinentium, aut in quibus dictæ Cameræ interesse resultare possit, solemnitates judiciales ac juris positivæ, prout in aliis causis, coram aliis iudicibus, ordinariis vel delegatis, aut quibusvis Tribunalibus servari solita sint, servari debeant, ac ipsarum solemnitatis ommissio, coram dictis Præfidentibus, & Clericis processus, & sententias habitos, & latis, habendos, & ferendas vitare habeant.

Jurisdictio Clericorum R. Cam. Apost. casus eius summarie, &c. cognoscendi.

§.2. Nos igitur attendentes, quod Clerici, & Præfidentes Cameræ, in eadem personam nostram repræsentantes, & quæ coram eis agitantur, coram nobis agitari censentur, cum illi pro quibusvis dubitationibus nos consulere valeant, ac de consuetudine illius loci solemnitates, & termini hujusmodi judiciales prætermitti, & sola facti veritas attendi consueverint. Igitur scrupulosam ambiguitatem hujusmodi succidere, & causas super rebus & negotiis quibuscumque in dicta Camera, inter quosvis, & præsertim præfatum Fiscum, & alios nunc, & pro tempore pendentes, celerem finem accipere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, nostraque deliberatione, & voluntate decernimus, declaramus, & mandamus, in omnibus, & singulis causis hujusmodi pro tempore vertentibus, summarie, sine strepitu, & figura iudicii sola facti veritate inspecta, omnique juris positivæ, & judiciali solemnitate postposita per dictos Clericos, & Præfidentes dictæ Cameræ procedi, illasque terminari, & decidi debere sententiasque per eosdem latis, & ferendas occasione ommissionis solemnitatis judicialis, & juris positivæ, nullatenus de nullitate impugnari posse, vel debere, dummodo pro veritate late sint.

§.3. Sicque per quoscumque iudices coram quibus, cau-

fas ipsas forsan quovis modo agitari postmodum contigerit, observari volumus, & mandamus. Decernentes irritum & inane, quicquid contra decretum istud fieri contigerit.

§.4. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac legibus, stylo Palatii, cæterisque in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque, causarum omnium pendentium statum, nomina, & cognomina pro sufficienter expressis habentes.

Facet, & ita Motu proprio mandamus. Dat. Romæ apud S. Petrum, 15. Kal. Sept. Anno 1.

Declaratio, & revocatio concessionum jurispatronatus, & præsentandi ad beneficia Ecclesiastica per Sedem Apost. ejusque Officiales, ab annis xxv. citra factarum.

Aliam revocationem omnino similem prodit Adrian. VI. infra in ejus constit. 3. Sanctissimus. Et plenior habes in Concil. Trid. sess. 14. cap. 12. & seq. sess. 24. cap. 18. & sess. 25. cap. 9. & inf. in Pii IV. constit. 53. In sublimi. Et signanter circa Ecclesias parochiales vide constit. 53. Pii V. In conferendis. Ac circa præsentationem Apostatarum, attende constit. 14. Pauli IV. Postquam.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, Servum Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Cum ab Apostolica Sede, ad quam de diversis mundi partibus negotiorum multitudo confluit, curis continue plena innumeris, nonnulla interdum ex aliquibus causis, aliquando per occupationem, & importunam potentium instantiam concedantur, quæ in alieni juris, & præsertim auctoritatis Apostolicæ, ac jurisdictionis Episcopalis, & aliorum collatorum, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, Hospitaliumque, & piorum locorum præjudicium tendunt, & detrimentum: non debet reprehensibile videri, si Romanus Pontifex, ad cujus providentiam pro debito Pastoralis officii spectat super his debite providere, illa ex aliis rationabilibus, & à jure non deviantibus causis maturius, & attentius deinde cognitis, quandoque revocat & annullat, ac ad statum redigit rationis, maxime cum rerum, & temporum qualitate pensatis id in Domino conspicit salubriter expedire.

§.1. Sanè postquam ad summi Apostolatus apicem fuit divina favente clementia assumpti, fide digna plurimorum relatione intelleximus, quod nonnulli Rom. Pontifices prædecessores nostri, & dictæ Sedis Legati, ac Nuntii, etiam cum potestate Legati de Latere, eorum legatione, vel de speciali facultatis auctoritate, retroactis temporibus, & præsertim xxv. annis citra, diversis Regibus, Reginis, Ducibus, & Marchionibus, & aliis Principibus, Communitatibus, Civitatibus, Universitatibus Oppidorum, Castrorum, Villarum, & aliorum locorum, Confraternitatibus, & Collegiis sæcularium personarum, necnon aliis, tam Ecclesiasticis quam sæcularibus personis, diversorum status, gradus, & conditionis, aliquibus eorum simpliciter, & absque aliqua causa, & aliquibus sub certis conditionibus tunc expressis (quas personæ, & alii supradicti adimplere promiserant, vel quæ per eos adimpleri mandabantur) juspatronatus, & præsentandi, seu nominandi personas idoneas ad diversa Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositus ac aliàs dignitates Conventuales, ac in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificales majores, & Collegiatis Ecclesiis principales personatus, administrationes, officia, canonicatus, & præbendas, cæteraque beneficia Ecclesiastica, cum cura, & sine cura, sæcularia, & regularia, ac hospitalia, & alia pia loca, ex tunc deinceps vacatura, pro eis eorumque hæredibus, & successoribus, & aliis, seu aliis modis, & formis, per diversas eorum literas, in perpetuum, vel ad certum tempus reservaverunt, concesserunt, & assignarunt. Quorum aliqui conditiones augendi valorem annuum fructuum, reddituum, & proventuum beneficiorum prædictorum ad

ad certam summam tunc expressam, seu reparandi, in-
 randi, & reedificandi Ecclesias, illarumque structuras, &
 aedificia ad usum tendentia, vel jam funditus diruta, &
 destructa, ad quas ratione reservationis, concessionis, &
 assignationis praedictarum tenebantur, nullatenus execu-
 tioni debita demandantur: & aliis conditiones hu-
 jusmodi adeo tenues impositae fuerunt, quod Monaste-
 riis, Prioratibus, Praepositis, Praepositibus, dignitati-
 bus, personatibus, administrationibus, & officiis, canoni-
 catibus, & praebendis, aliisque beneficiis, ac hospitalibus,
 & piis locis praedictis, parva potuit exinde utilitas pro-
 venire, quinimmo, quod deterius est, nonnulli ex perso-
 nis supradictis, quibus jus patronatus hujusmodi, ut praemittitur, concessum est, Monasteriorum, Prioratum,
 praepositarum, dignitatum, personatum, administra-
 tionum, officiorumque, canonicatum, & praebendarum,
 aliorumque beneficiorum, ac hospitalium, & piorum lo-
 corum praedictorum fructus, redditus, & proventus, seu
 eorum partem, plerumque usurpant, & in suos damnabi-
 les usus convertunt, quod ut commodius facere possint,
 ad Monasteria, Prioratus, Praepositas, Praepositos, di-
 gnitates, personatus, administrationes, officia, canonicat-
 us, & praebendas, aliaque beneficia, necnon hospitalia, &
 pia loca hujusmodi, personas minus idoneas, & de qui-
 bus pro eorum libito voluntatis disponere possunt, in-
 penumero praesentant, & in illis institui procurant, &
 in grave Monasteriorum, dignitatum, aliorumque benefi-
 ciorum, ac hospitalium, & piorum locorum praedictorum
 praedictum, & detrimentum, animarumque suarum pe-
 riculum, perniciosum quoque exemplum & scandalum
 plurimorum.

110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120

§. 2. Nos igitur attendentes, quod juxta canonicas
 sanctiones, jus patronatus praesentandi ad regimina Mo-
 nasteriorum, Prioratus, Praepositas, & alias Conven-
 tuales, necnon in Cathedralibus, Metropolitanis, &
 Collegiatis Ecclesiis, hujusmodi dignitates (ad quas
 personae idoneae per conventus, & Capitula illarum
 seu illorum, dum pro tempore vacent, eligi consueve-
 runt) in laicum nullo modo cadere potest, nisi ex speciali
 Sedis praedictae privilegio, quod non nisi ex maximis, &
 urgentibus causis alicui per Sedem eandem concedi con-
 suevit, quodque etiam conveniens non videtur, quod
 jus patronatus ad beneficia Ecclesiastica, pro nulla, seu
 levi, & facili causa acquiratur, & praesertim cum juris
 alieni praedicti. Volentes, ne Sedis praedictae auctori-
 tas, & locorum Ordinariorum, aliorumque collatorum,
 & collatricum jurisdictioni propterea in dies minuantur,
 ac Monasteria, dignitates, & alia beneficia, hospitalia, &
 pia loca supradicta ex concessionibus, & reservationibus
 jus patronatus hujusmodi, aliqua detrimenta (prout
 propterea contingit) patiantur, seu Monasteria, & alia
 dignitates electivae, ac (in quibus reservationes, & con-
 cessiones hujusmodi pro nulla, seu levi causa factae fu-
 erunt) alia beneficia, hospitalia, & pia loca praedicta, seu
 solita gaudeant libertate, debite, prout nostro incumbit
 officio, providere, deliberatione super his cum fratribus
 S. R. E. Cardinalibus praehabita diligenti, etiam expres-
 sis, & certis aliis nobis notis, legitimis, & id suadentibus
 causis, omnes, & singulas concessionibus, reservationibus, &
 assignationes jus patronatus, & praesentandi, seu nomi-
 nandi personas hujusmodi ad Monasteria, Prioratus,
 Praepositas, Praepositos, dignitates, personatus, ad-
 ministrationes, officia, canonicatus, praebendas, aliaque
 beneficia, ac hospitalia, & pia loca supradicta, per Sedem,
 ac Legatos, & Nuntios praedictos, a dictis xxv. annis ci-
 tra, Regibus, Reginis, Ducibus, Marchionibus, & aliis
 personis supradictis, necnon Civitatibus, Universitati-
 bus, Confraternitatibus, & Collegiis hujusmodi, etiam
 Motu proprio, & ex certa scientia, & ex quibuscumque
 causis, ac de Apostolicae potestatis plenitudine factis;
 quoad Monasteria videlicet, ac Prioratus, Praepositas,
 Praepositos, & alias dignitates, ac beneficia electiva,
 etiam si quascumque conditiones propterea impositas
 adimpleverint.

121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130

§. 3. Quae vero ad non electiva, ac hospitalia, & alia
 pia loca hujusmodi factae fuerunt, si fructus, redditus, &
 proventus beneficiorum non electivorum, ac hospita-
 Bullar. Mag. Tom 1.

litum, & aliorum piorum locorum praedictorum, ad me-
 dietatem veri annui valoris, fructus, redditus, & proventus
 eorundem, secundum communem aestimationem de
 propriis eorum bonis non auferunt, vel Ecclesias de no-
 vo in illis non aedificant, seu omnino funditus dirutas,
 & destructas non reedificant, aut loca, seu fundos, in
 quibus aedificentur, non concesserunt, etiam si condi-
 tiones, ad quas alii forsitan quam modis praemissis tene-
 bantur, executioni demandassent; de eorundem fratrum
 consilio auctoritate Apostolica, & etiam ex certa nostra
 scientia, tenore praesentium revocamus, cassamus, irrita-
 mus, & annihilamus, ac pro nullis, cassis, irritis, & infectis
 omnino haberi volumus. Ordinariis, & aliis collatoribus
 & collatricibus quibuscumque concedentes, ut cessan-
 tibus reservationibus Apostolicis, haecenus sic pro tem-
 pore factis, dignitates, personatus, administrationes, of-
 ficia, canonicatus, & praebendas, ac alia beneficia supra-
 dicta, cum deinceps pro tempore vacaverint, nulla expe-
 ctata praesentatione, sive nominatione, conferre, ac hospi-
 talia, & alia pia loca committere. Monasteriis vero ha-
 jusmodi de personis idoneis providere; seu alias de illis
 disponere, ac Conventibus, & Capitulis Monasteriorum,
 Prioratum, Praepositarum, Praepositatum, ac aliarum
 dignitatum, praesertim Conventualium, necnon Eccle-
 siarum Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Col-
 legiatarum, ut in electione personarum idonearum ad il-
 la ex beneficiis supradictis, quae electiva esse consuevis-
 sent, similibus cessantibus reservationibus, procedere libe-
 re possint, & debeant, in omnibus, & per omnia, perin-
 de ac si concessionibus, reservationibus, & assignationes ju-
 ris patronatus hujusmodi nullatenus emanassent; ac di-
 strictius inhibentes omnibus, & singulis supradictis, qui-
 bus reservationes, & assignationes jus patronatus hu-
 jusmodi, ut praemittitur, factae fuerunt, ne de cetero oc-
 currentibus vacationibus Monasteriorum, Prioratum,
 Praepositarum, Praepositatum, dignitatum, persona-
 tum, administrationum, ad praesentationem, seu nomi-
 nationem aliquam procedere, ac Ordinarios, aliosque
 collatores & collatrices praedictos, quominus illa con-
 ferant, & eos ad quos electio pertinet, ne eligant, directe
 vel indirecte impedire contra praesentium tenorem quo-
 quo modo praesumant.

131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140

§. 4. Decernentes etiam ex nunc irritum, & inane, si se-
 cus super his per quoscumque quavis auctoritate scien-
 ter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum in
 r. 141

§. 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus,
 & ordinationibus Apostolicis, necnon literis super re-
 reservationibus, & concessionibus hujusmodi expeditis,
 etiam si in eis contineretur, quod illae generalibus revo-
 cationibus, quae fierent, nullatenus includerentur, nisi de
 personarum quas concernunt, & quarum consideratione
 emanarunt, nominibus, cognominibus, dignitatibus, offi-
 ciis, ac causis propter quas concessae sunt, seu quavis alia
 expressio individua fieret de eisdem, idque eis insinuare-
 tur per diversas literas, sub diversis datis, & earundem
 personarum in hujusmodi revocatione expressis accedat
 assensus, quas, & quascumque alias clausulas, quae ad
 hujusmodi effectum, quod non includerentur in hujus-
 modi revocatione, in eis directae forent, illis praesentibus
 pro insertis, & sufficienter expressis habentes, nemini
 volumus ullatenus suffragari, quo minus reservationes,
 & concessionibus jus patronatus, ac literae desuper confe-
 ctae hujusmodi, in praesentibus literis, & revocatione in-
 cludantur, perinde ac si omnia requisita ad eorum revo-
 cationem, juxta eorum formas, & clausulas in eisdem
 praesentibus literis, & revocationibus specificarentur,
 caeterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo, &c.

De r. gatio con-
 trariarum

Dat. Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis Do-
 minicae 1485. 10. Kal. Septemb. Pont. nostri Anno 1.
 Lecta in Camera Apostolica die Sabbati decima men-
 sis Septemb. & publicata die Martis 13. Septemb. in por-
 tis Camerae Apostolicae.

D. P. A. 1.
 di. 23. Aug.
 Publicatio.

Auditorum Rotae Romanae Officia vacant per
 eorum promotionem ad Ecclesias Cathedrales, vel Metropolitanas.
 Pp 3 Quod

Quod hoc officium ante hanc diem non vacarent, indicat mibi bulla 2. Sixti IV. sup. Romani. Aliaque de materia Rota notabo inf. in const. 44. Pii IV. In throno.

Datum Romae apud S. Petrum Anno incarnationis D. P. Dominice 1485. decimo Kal. Septemb. Pont. nostri Anno primo.

Edita An. D. 1485.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus confus.

Creuspecta in omnibus actibus suis Apostolicæ Sedis providentia ad ea libenter intendit per quæ singula Romanæ Curie officia, ut præfertur, in quibus jus dicitur per personas, quæ ab omni alio onere liberæ ad illa commodè intendere possunt, exercantur, & personæ ipsæ dum Cathedralibus vel Metropolitanis Ecclesiis præficiuntur, ab oneribus officiorum hujusmodi pro Pontificalis reverentia dignitatis, uti conveniens existit, immunes regimini & gubernationi Ecclesiarum ipsarum pro debito pastoralis officii liberius vacare, & onus ad quod assumpti fuere, melius valeant adimplere. Sanè sicut facti evidentia demonstrat, sæpenuero contingit ut Rom. Pont. pro tempore existentes considerantes merita dilectorum filiorum causarum Palatii Apost. Auditorum pro tempore existentium, postquam aliquandiu in eorum officiis laudabiliter laborarunt, ut tandem post multos labores condigna pro meritis præmia reportent, quo ceteri hujusmodi exemplo allecti in dies ad studia magis incenduntur, aliquos ex eisdem Auditoribus ad Cathedralium, sive Metropolitanarum Ecclesiarum pro tempore vacantium regimina promoveant, eosque illis præficiant in pastores, quodque post promotionem & præfectionem prædictas, Auditores præfati ad regimina Cathedralium sive Metropolitanarum Ecclesiarum hujusmodi assumpti, nihilominus dicta eorum officia sub prætextu quod propterea non vacent, exercere non desinant, quo fit ut Ecclesiæ ipsæ suis ob illorum continuam in Romana Curia residentiam remaneant pro majori temporis parte quasi viduatae pastoribus, non sine magno illarum dispendio ac animarum periculo.

Auditorum esse a vacanti, ut in rubr.

§. 1. Nos igitur attendentes, minus conveniens fore quod assumpti ad hujusmodi regimina debeant circa strepitus judiciorum continuè versari, ac taliter esse illis intentos, ut pastorale officium commissum nequeant per se ipsos adimplere, & propterea more vigilis pastoris salubriter providere volentes, matura super hoc cum fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus deliberatione præhabita, hujus perpetuæ & irrefragabilis constitutionis edicto de fratribus prædictorum consilio, auctoritate Apostolica, & ex certa nostra scientia tenore præsentium statuimus, decernimus, & ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus, quoties per nos seu Sedem prædictam aliquem ex dictis Auditoribus nunc & pro tempore existentibus, ad aliquam Cathedralium seu Metropolitanam Ecclesiam hujusmodi promoveri, seu jam promotum transferri contigerit, officium auditoriatum hujusmodi, quod sic promotus vel translatus tunc obtinebit, per provisionem, præfectionem, seu translationem prædictas, vacet ac vacasse & vacare censeatur eo ipso.

Dicitur in istis.

§. 2. Sicque ab omnibus judicari & reputari debere, posseque de illo tanquam sic vacante per Romanum Pontificem tunc existentem statim, aliàs ut moris est, libere provideri.

Constitutum aeregi.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dicti officii juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque & indulgentiis Apostolicis eisdem Auditoribus forsitan, etiam motu proprio, & ex simili scientia, ac sub quibusvis verborum formis & clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, & talibus quod illis non nisi sub certis inibi expressis modo & forma nullatenus possit derogari, concessis & concedendis in posterum, quibus omnibus (illarum tenores præsentibus pro insertis habentes) quoad hoc specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse eaque pro infectis, & non concessis haberi volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo, &c. Si quis, &c.

Jurisdictio & facultates Auditoris causarum Curie Rev. Camerae Apostolicæ

Hoc officium ampliores in dies jurisdictiones acquisivit à Pont. successoribus, quorum bulla multe sunt, sed hanc usi ceteris qua haberi potuerunt, antiquiorem, & aliam Pauli V. num. 28. uti postremam ac pleniorum ponendas esse duxi, alius tanquam non necessariis prætermisissis, præterquam const. 33. Pii IV. Ad eximia, ut statum hujus officii etiam mediis temporis cognoscere valeat. Et cat. notabo in præcisata Bulla Pauli V.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, Dilecto filio Magistro Petro de Vicentia l. V. Doctori, Capellano nostro, & causarum Curie Camera Apostolica generali Auditori, Salutem & Apostolicam bened.

Primæ devotionis affectum, quem cum fidei constantia & sinceritate mentis, ad nos, & Romanam Ecclesiam gerere comprobatis, necnon literarum excellentiam, vitæque decorem & morum honestatem, aliaque probitatis, & plurimarum virtutum tuarum merita, quibus personam tuam ex fide dignorum testimoniis juvari percipimus, nostræ dirigentes considerationis intentum, ac propterea indubiam spem gerentes, quod ea quæ tibi committenda duxerimus, summa cum providentia & exacta diligentia laudabiliter exequeris, dignum, quin potius debitum arbitramur, ut eandem personam tuam condignis favoribus & gratiis prosequamur.

Officium dicitur vacare obitum na pro

§. 1. Cum itaque officium generalis Auditoriatum, seu audientie causarum Curie Camerae Apostolicæ, quod quondam Joannes Prioris causarum dictæ Curie generalis Auditor, dum viveret exercebat, per obitum dicti Joannis, qui apud Sedem Apostolicam diem clausit extremum, apud Sedem ipsam vacaverit, & vacet ad præsens.

Et m. Pontifici fuit per Vicentiam Capitulum solium Thomis

§. 2. Nos de tuis literarum scientia, probitate, & singulari providentia, aliisque virtutibus hujusmodi, quas in te divina propagante clementia, fumentes in Domino fiduciam specialem, & sperantes quod tu officium audientie causarum Curie Camerae prædictum, scies, volles, & poteris probe, feliciter, & laudabiliter exercere, Motu proprio, non ad tuam, vel alterius per te nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, & ex certa nostra scientia, officium generalis Audientie, seu Auditoris causarum Curie Camerae hujusmodi sic vacans, ut præfertur, cum omnibus honoribus, & oneribus, privilegiis, juribus, & emolumentis consuetis, auctoritate Apostolica tenore præsentium tibi conferimus, concedimus & etiam assignamus, ac te nostrum, & dilecti filii Raphaëlis S. Georgii ad Velum Aureum Diaconi Cardinalis moderni & pro tempore præsentis Camerarii nostri, ac causarum Curie hujusmodi generalem Auditorem, eadem auctoritate facimus, constituiamus, creamus, & deputamus.

Facilis eidem per Luce nentis criminibus rinduntur scem. Hac per Elio aut se in bo Pii IV. Pauli V. in rubr.

§. 3. Tibique per te vel alium, seu idoneum, seu idoneos locumtenentes, & Vices gerentes tuos, quos pro tempore, toties quoties tibi placuerit, duxeris assumendos, seu deputandos, de omnibus & singulis criminibus, excessibus, & delictis in Curia Romana, vel extra eam, per quoscumque, tam officiales Sedis Apostolicæ, quam alios Curiales Romanam Curiam sequentes, cujuscumque dignitatis, Ecclesiasticæ vel mundanæ, status, gradus, ordinis vel conditionis, perpetratis & perpetrandis, tam per Fiscum nostri pro tempore præsentis procuratoris denuntiationem, & accusationem, quam etiam ex mero officio, inquirendi, & super illis, tam per inquisitionem hujusmodi, quam accusationem, seu denuntiationem procedendi, repositos culpabiles juxta excessum per eos perpetratorum exigentiam puniendi.

§.4. Necnon omnes & singulas, tam civiles quam criminales & mixtas, & spirituales, Ecclesiasticas & prophanas, & alias quascumque causas, in quibus ad membri mutilationem, aut sanguinis effusionem, & condemnationem non intenditur, conjunctim vel divisim, quomodocumque & qualitercumque in eadem Curia motas & movendas, seu quomodolibet nunc & in posterum inter quascumque partes, etiam per viam inquisitionis ex officio pendentes.

§.5. Et quæ sive per appellationem interjectam à gravaminibus illatis, & inferri comminatis, ac sententiis etiam definitivis, latis & promulgatis, etiam per dilectum filium nostrum S.R.E. Marecallum, & in sua Curia, & alios quoscumque Judices, ordinarios & delegatos, seu arbitros vel arbitratores in Terris Romanæ Ecclesiæ mediatè vel immediatè subjectis, etiam quibusvis in feudum, vel vicariatum concessis, aut alias ad Sedem Apostolicam etiam per viam reclamationis judicialis, vel extrajudicialis, sive alias per viam nullitatis delatae sunt, vel in posterum deferentur, eas videlicet in quibus non ageretur de majori summa viginti quinque ducatorum auri de Camera, aut illius summae veterum valorem excedente summariè, simpliciter & de plano, & sine strepitu & figura judicii, sola rei & facti veritate inspecta, nullisque terminis servatis, etiam qui de stylo seu ordinatione Palatii Apostolici, & alias servari soliti sint, alias verò more solito audiendi, cognoscendi, & decidendi, ac sine debito terminandi.

§.6. Necnon tuarum, & per nos Locumtenentes, & aliarum quarumcumque in eadem Curia per quoscumque Judices delegatos vel subdelegatos litarum sententiarum, & quoruncumque processuum generalium per Rom. Pontif. tam in die Cœnæ Domini, quam alias, cum censurarum & pœnarum Ecclesiasticarum fulminatione fieri solitorum, ac etiam quarumcumque aliarum, tam per nos quam per Rom. Pontif. pro tempore existentes, sive in specie, sive in genere, & alias quomodolibet litarum & ferendarum sententiarum executionem, quam etiam si delegatis ipsis, aut subdelegatis, seu aliis quibuscumque specialiter forsan per nos, vel Sedem prædictam commissæ forent, aut committerentur pro tempore accumulativè, quoad testuosque Locumtenentes, non autem privativè, commissas fore decernimus, & declaramus faciendi, illasque debite terminationi, etiam cum invocatione auxilii Brachii sæcularis, si opus fuerit, demandandi.

§.7. Et prædictos & alios etiam extra Rom. Cur. degentes, tuæ tamen jurisdictioni ratione salarii in Romana Curia per quoscumque debiti, vel expensarum mutui vel contractus in eadem Curia initi, aut alias quovis modo sponte submissas & submittendas Universitates, Collegia, & personas, cujuscumque gradus, status, etiam Pontificalis præminentia, & alias in dicta Curia degentes personas, ad instantiam quorum intererit, etiam pro expensis, damnis, & interesse, in causis quibuscumque & contractibus, quoties expedierit, citandi, monendi, requirendi, suspendendi, ac specialiter interdicens, excommunicandi, & iteratis vicibus aggravandi, illasque prout expedierit arrestandi, incarcerandi, & detinendi, pœnas, & multas pro delictorum, excessuum, & criminum qualitate eis infligendi, & imponendi, ac pias, & carum quamlibet, quas à nemine, etiam de partium consensu, & ad id specialiter delegato, ad imputandas collusiones & fraudes, præterquam à te, tuoque Locumtenente, absolvi posse decernimus, ab ipsis singulis pœnis, & multis spiritualiter vel temporaliter absolvendi & relaxandi.

§.8. Et generaliter, omnia & singula gerendi, statuendi, disponendi, præcipiendi, mandandi, & exercendi, quæ ad hujusmodi Auditorii officium, de jure vel consuetudine, quam præsentibus approbamus, quomodolibet pertinuerint, & quæ Auditores causarum dictæ Curia, qui pro tempore fuerunt, & ex concessa eis à prædicta Sede facultate, facere, & gerere, statuere, & disponere, recipere, præcipere, mandare, exercere, ordinare, & exequi quomodolibet potuerunt, seu etiam debuerunt, aut soliti sunt, faciendi, gerendi, statuendi, disponendi,

recipiendi, mandandi, exercendi, ordinandi, & consequendi.

§.9. Et unum vel plures ad præmissa omnia, ipsumque Auditorii officium Curia exercendi, quoties tibi placuerit, loco sui substituendi, & substitutos revocandi, ac illos, vel alios iterum substituendi, & deputandi, plenam, & liberam, dicta auctoritate Apostolica concedimus facultatem, & potestatem. Habituri processus, & sententias, quos & quas feceris, statueris, & tuleris in contradictores quoslibet, & rebelles, ratas, & gratas, illasque facturi, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

§.10. Non obstantibus constitutionibus, & ordinibus Apostolicis, ac privilegiis, concessionibus, & indultis quibusvis communitatibus, & universitatibus Terrarum Sedi Apostolicæ mediatè vel immediatè subjectarum, per nos aut prædecessores nostros Rom. Pontif. sub quibusvis verborum formis, etiam si de illis specialis, specifica & expressa mentio habenda foret, concessis contrariis quibuscumque.

§.11. Volumus autem, quod antequam officium Auditorii causarum Curia hujusmodi incipias exercere, de ipso fideliter exercendo in manibus prædicti Camerarii nostri, seu ejus Locumtenentis, præstes in forma solita juramentum.

§.12. Tu igitur prædictum Auditorii officium prompta devotione suscipias, & sic illud diligenti studio, cura, moderatione, & integritate exequaris, ut tua opera ad Dei laudem, & gloriam, ac earundem Ecclesiæ, & Curia bonum publicum, atque decus, privatorumque commoditatem, & exemplum laudabile cedant, teque apud nos, & Sedem præfatam meritò per amplius commendent, ut speramus.

Dat. Romæ, & c. Anno, & c. 1485. 11. Kalend. Januarii, Pontificatus nostri Anno secundo.

P'ures ad istarum causarum cognitionem deputandi.

Derogatio contrariorum.

Auditorii juramentum fideliter officii exercendi.

Monitio ad istud ad ministrandum.

Dat. P. An. 2. 22. Decemb.

Quod Conservatores, & executores Apostolicarum ad favorem Congregationis S. Justinae de Observantia Monachorum S. Benedicti, omnes ij dati censeantur, quibus Sedes Apostolica causas delegare potest.

VIII.

Istorum Conservatorum facultatem, & jurisdictionem vide sup. in Eug. IV. constit. 10. Militanti. Ad quam notavi quæ novissimè prodierunt de Conservatoribus.

Alia multa de ista Congregatione indicabo inf. in const. Jul. II. Super cathedram.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, Editi An. D. Servus Servorum Dei: Dilectis filiis Congregationi Monachorum S. Justinae Paduan. Salutem, & c.

Devotionis augmentum vobis, Deo propitio prove-nire confidimus, si super his, quæ pro vestra tranquillitate, & submovendis molestiis, & turbationibus opportuna videntur, ut in contemplationis suavitate quiescere valeatis, prout cupitis, nos benignos ac favorabiles habeatis.

Exordium.

§.1. Sanè pro parte vestra nobis nuper exhibita peti-tio continebat, quod si vobis in genere, ac Abbatibus, & Prioribus, & conventibus Monasteriorum, & Prioratuum vestra Congregationis ubilibet per orbem consisten-tium concederetur, quod omnes, & singuli, quibus causæ per rescripta Apostolicæ Sedis delegari de jure possunt, ad executionem quarumcumque literarum dictæ Sedis Conservatorialium nuncupatarum, pro vobis, & Monasteriis, Prioratibus, membris, Abbatibus, Prioribus, & Conventibus prædictis dati & deputati sunt, & pro tempore dabuntur, & deputabuntur, aliqui nominatim Con-servatores contra inferentes vobis & illis molestias, in-jurias, gravamina, atque damna, & cum potestate cogno-scendi de his, quæ judicialiter requirunt indaginem, exequi possent, & deberent, toties quoties contingeret

Causa hujus indultii.

eos requiri, profecto vobis, & Monasteriis, Prioratibus, membris, Abbatibus, Prioribus, & Conventibus vestris prædictis in præmissis longè plenius, & uberius consu- leretur, favoremque pleniorum deportaretis ex eis vos Abbates, Priores, & Conventus prædicti fructum, & utilitatem; nam variis plerumque respectibus deputatis Conservatoribus opportuna remedia juxta literarum earundem continentiam, vos & illi potèstis non habere.

Supplicatio Congregationis Cisterciensis pro hoc m- dulo.

§. 2. Quare pro parte vestra nobis fuit humiliter supplicatum, ut vobis, Monasteriis, Prioratibus, membris, Abbatibus, Prioribus, & Conventibus prædictis, hujusmodi literarum conservatoriarum executionem ab omnibus, quibus causæ per rescripta Apostolica delegari possunt, obtinere liberè, & licè valeatis, perinde ac si illæ eis omnibus à principio directæ fuissent, concedere, aliasque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignemur.

Indultum quod Conservatores litterarum Apostolicarum ad favorem d. Congregationis sint omnia quibus causa per rescripta Sedis Apostolicæ jure delegari possint.

§. 3. Nos igitur qui regularem vitam professis libenter omnem inquietudinis materiam subtrahimus, vestrumque statum prosperum, & tranquillum paterno deinde ramus affectu, hujusmodi supplicationibus inclinati, universis, & singulis, quibus causæ auctoritate literarum Apostolicarum de jure delegari possunt, mandamus, ut dum & quoties fuerint pro parte vestra Abbatum, Priorum, & Conventuum prædictorum, aut alicujus eorum legitime requisiti, super talium litterarum executione, ad illarum executionem perpetuis futuris temporibus procedere possint, & debeant, per se vel alios, aliàs juxta earum continentiam atque formam, in omnibus, & per omnia, perinde ac si literæ à principio eis directæ fuissent, & eis, ut licet aliàs conservatores esse nequirent, illas exequerentur, mandatum nominatim extitisset.

Derogatio conservatoriarum.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis quæ in dictis literis inserta sunt, & quod concessum extitit non obtinere, ceterisque contrariis quibuscumque non obstant. Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c.

Dat. P. An. 1. die 13. Jan.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo octogesimo sexto, Idibus Junii, Pont. nostri Anno secundo.

IV. Exemptio Monachorum Ordinis Cisterciensis à Jurisdictione Ordinariorum, & solutione exactionum & subsidiorum quorumcumque etiam charitativorum.

Quoad primam partem, videnda est const. Leon. X. n. 23. Cum intra, & Conc. Trid. s. 25. cap. 11. & seq. & Clem. VIII. const. 39. Suscepti. Quo vero ad secundam partem habes const. 6. Hon. I. I. sup. Cum Abbates. Greg. IX. const. 7. Quia, & Martini V. const. 8. Militanti.

Alia de hoc Ordine plenè notavi sup. in const. 1. Paschal. II. Desiderium.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

AD Romani Pontificis spectat officium, suorum prædecessorum inhærendo vestigiis, illa quæ per ipsos prædecessores laudabiliter, ac provida ratione, pro statu, & quiete personarum sub regulari observantia assidue studio piæ vitæ vacantium, gesta sunt. ut majorum obtineant roboris firmitatem, quo sæpius fuerint Apostolico præsidio communita, sui præsidii munimine reborare, ac illa etiam de novo concedere, prout rationabiles causæ suadent, & id in Domino conspicit salubriter expedire.

Alti Pont. hinc Ordini exemptionem à jurisdictione Ordinariorum.

§. 1. Quare pro parte dilectorum filiorum Joannis Cistercii Cabilonen. diocesis, aliorumque Cisterciens. Ordinis Monasteriorum, Abbatum, & Conventuum eorundem nobis exhibita petitio continebat, quod licet ipsi, eorumque ac dicti Ordinis Monasteria, tam virorum quam mulierum, & alia religiosa loca, & membra, ac Monachi, Moniales, vassalli, subditi, & eis servientes, bonaque om-

nia, jam dudum per plures Romanos Pontifices prædecessores nostros, sub ipsorum Pontificum, & Apostolicæ Sedis protectione recepti, & recepta, ac Sedi prædictæ immediate subiecti, & subiecta, necnon ab omni jurisdictione ordinaria exempti, & exempta fuerint, eis quoque concessum extiterit, ut ad præstationem aliquarum collectionum, seu subsidiorum, aut procuratorum, & aliarum exactionum per Sedem prædictam, seu ejus Legatos, aut ipsorum auctoritate, & mandato, seu per locorum Ordinarios, vel alios pro tempore impostorum non tenerentur, tamen desiderant pro majori eorum quiete præmissis receptioni, subiectioni, & aliis prædictis etiam nostræ approbationis robur adjici, illaque omnia, etiam per nos eis de novo concedi.

Pro exemptione Ordinis Cisterciensis.

§. 2. Quare pro parte Abbatum, & Conventuum prædictorum nobis fuit humiliter supplicatum, ut receptioni, exemptioni, & subiectioni prædictis, ac singulis desuper confectis literis, pro illorum subsistentia firmiori, robur nostræ approbationis adjicere, ac eos, necnon Monasteria, loca, membra, monachos, moniales, vassallos, subditos, servientes, & bona omnia hujusmodi de novo, sub nostra, & Sedis prædictæ protectione suscipere, ac ab hujusmodi jurisdictione perpetuè eximere, & totaliter liberare, aliasque in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignemur.

Qui in singulorum sub regulari observantia piæ vitæ studio vacantium quiete reficimur.

§. 3. Nos igitur qui in singulorum sub regulari observantia piæ vitæ studio vacantium quiete reficimur, cupientes ut religiosi dicti Ordinis, quos præ cæteris propter uberes fructus, quos in militanti Ecclesia continè bonis eorum operibus afferunt, in visceribus gerimus charitatis, eo liberiori divinis beneplacitis insistere possit, quo à Sede prædicta majori liberalitate, privilegio noverint se communitos, hujusmodi supplicationibus inclinati, receptionem, exemptionem, subiectionem, ac singulas desuper confectas literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, auctoritate Apostolica, & ex certa scientia tenore præsentium approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur obtinere decernimus, suppletentes omnes & singulos defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem.

Et de cetero.

§. 4. Et nihilominus pro potioris cautelæ suffragio, Monasteria, loca, membra, bona omnia prædicta, præsentia, & futura, Abbates, Abbatissas, Monachos, Moniales, vassallos, subditos, & servientes præfatos, nunc & pro tempore existentes, auctoritate, & scientia præfatis, sub B. Petri, & Sedis prædictæ, atque nostra protectione suscipimus, ac ab omni jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, dominio & potestate, Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum Judicum ordinariorum, eorumque Vicariorum, & officialium quorumcumque, necnon à solutione subsidiorum etiam charitativorum, procuratorum, collectionum, & aliarum exactionum hujusmodi pro tempore imponendarum, auctoritate, & scientia præfatis perpetuè prorsus eximimus, & totaliter liberamus, ac nobis, & Sedi prædictæ immediate subiectionem. Ita quod Archiepiscopi, Episcopi, Ordinarii, Vicarii, Judices, & Officiales prædicti, etiam ratione delicti, aut contractus, vel rei de qua ageretur, ubicumque committatur delictum, in eatur contractus, aut res ipsa consistat, nullam in eos, & eorum aliquem, aut Monasteria, membra, & bona prædicta, tanquam prorsus exempta, jurisdictionem, correctionem, superioritatem, dominium vel potestatem exercere, aut excommunicationis, suspensionis, vel interdicti, aut quasvis alias sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas promulgare præsumant, seu possint aut debeant quoquo modo. Nec ipsi sic exempti coram illis, aut ipsius Sedis Delegatis vel subdelegatis, nisi in literis eis pro tempore directis de præsentibus specialis, specifica & expressa, ac de verbo ad verbu mentio fiat, ad iudicium evocari, aut quovis modo directè, vel indirectè molestari possint. Decernentes omnes & singulos processus, sententias, censuras, & pœnas, quos & quas per Archiepiscopos, Episcopos, Ordinarios, Judices, Vicarios, & Officiales prædictos, seu eorum aliquem contra Abbates, & alios exemptos, necnon Monasteria, & loca hujusmodi, etiam exempta, ut præfertur, haberi, vel promulgari, necnon quicquid secus super his, ab eis

eis & alio quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irrita & inania, nulliusque roboris vel momenti.

§. 5. Non obstantibus fel. recordat. Innocentii Papæ Quarti etiam prædecessoris nostri, quæ incipit, volentes, & aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, statutis quoque & consuetudinibus Monasteriorum & Ordinis prædicatorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, necnon omnibus illis quæ in singulis literis prædictis concessum est non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Verum quia difficile foret præsentibus literas ad singula quæque loca, in quibus expediens foret deferre, volumus & præfata auctoritate decernimus, quod illarum transumptis manu publici notarii inde rogati subscriptis, & sigillo alicujus Curie Ecclesiasticæ, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ea prorsus in iudicio & extra, & aliis ubilibet fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si essent exhibite vel ostensæ.

Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Domini cæ milleesimo quadringentesimo octogesimo sexto, tertio Kalendas Septembris, Pontificatus nostri anno tertio.

Inquisitorum hæreticæ pravitatis sententiæ contra Hæreticos promulgatæ, à Magistratibus sæcularibus, executioni demandentur, absque aliqua processuum revisione.

Consonat constitutio 17. Alex. IV. Ad audientiam. Et processuum revisionem prohibuit etiam Leo X. in f. in constit. 43. Honestis.

INNOCENTIUS PAPA VIII. Venerabili fratri nostro Episcopo Brixien. & dilecto filio Inquisitori in partibus Lombardia.

§. 1. Dilectus filius frater Antonius de Brixia Ordinis Prædicatorum in partibus Lombardiæ inquisitor hæreticæ pravitatis, unà cum venerabili fratre Episcopo Brixien. seu ejus Vicario generali, sicut nobis nuper fecit exponi, contra nonnullos utriusque sexus hæreticos, ut accepimus, quos culpabiles ut hæreticos impœnitentes repertos, pœna debita juris puniendos condemnavit: ac officiales Civitatis Brixien. ut injunctam executionem adimplerent, requisivit, qui officiales justitiam ministrare, & dictas sententias exequi, (nisi prius processus per Episcopum & Inquisitorem agitados non viderent) in non parvum orthodoxæ fidei scandalum, recularunt.

§. 2. At cum hujusmodi crimen hæresis sit merè Ecclesiasticum, & delicta nullo pacto impunita remanere debeant, tenore præsentium vobis committimus atque mandamus, ut si est ita, eisdem officialibus sæcularibus civitatis Brixien. sub excommunicationis pœna, & aliis censuris Ecclesiasticis, præcipiatis atque mandetis, ut infra sex dies, postquam legitimè fuerint requisiti, sine aliqua dictorum processuum per vos agitatorum visione, sententias per vos latas contra hujusmodi hæreticos promptè exequantur, appellatione remota. Quam excommunicationis pœnam ipso facto volumus, & tenore præsentium declaramus incurrisse, si quod mandatum fuerit, infra dictum sex dierum spatium, cessante legitimo impedimento, cum effectu non impleverint.

§. 3. Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, statutis civitatis Brixien. cæterisque in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die trigesimo Septembris, milleesimo quadringentesimo octogesimo sexto, Pontificatus nostri Anno tertio.

Contra asserentes in literis Apostolicis, se esse tales, quales non sunt, pro earundem literarum expeditione gratis consequenda. XI.

Hoc idem voluit, & Officialibus id fieri permittentibus pœnas inflixit Leo X. in f. in constit. 27. in habendo, ubi notabo.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, Edita An. D. Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam. 1487.

Cum sicut non sine displicentia accepimus, nonnulli conscientie suæ prodigi & avaritiæ morbo laborantes, ut literas Apostolicas gratis expediant, & officiales debita eorum portione defraudent, in eisdem literis se nonnunquam venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, aut dilectorum filiorum Abbreviatorum de majori præfidentia, seu literarum prædictarum Scriptorum, necnon aliarum personarum quarumcumque, ex quarum qualitatibus & privilegiis, sive antiqua consuetudine, literas ipsas gratis expedire solent, nepotes, & quandoque germanos, interdum verò familiares, continuos commenales fuisse & esse affirmare, & ut tales in dictis literis se inscribi facere ac fecisse non vereantur, cum re vera tales non fuerint, in animarum suarum periculum, ac officiorum Rom. Curie non modicum præjudicium & gravamen.

§. 1. Nos fraudibus & deceptionibus hujusmodi, prout nostro incumbit officio de remedio opportuno providere volentes. Motu proprio, & ex certa scientia, omnes & singulos cujuscumque status, gradus, & conditionis fuerint, & quocumque nomine nuncupentur, qui se Cardinalium aut assistentium, seu Scriptorum eorundem, aut aliarum personarum quarumcumque, ex quarum qualitatibus & privilegiis, sive antiqua consuetudine, literas ipsas gratis expedire solent, nepotes seu germanos, aut familiares continuos commenales in eisdem literis nominaverint, cum revera tales non fuerint, excommunicationis sententiæ, à qua nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem, mortis articulo excepto, ac satisfactione prævia absolvi non possint, auctoritate Apostolica per præsentem inmodamus.

§. 2. Et nihilominus concessiones & gratias in eisdem literis contentas quascumque, ipsasque literas hætenus expeditas & expediendas viribus omnibus carere, eisque & eorum singulis in aliquo suffragari non potuisse, nec in futurum posse, motu, auctoritate, & scientia similibus decernimus & declaramus. Ac volumus quod mandatum, decretum, & declaratio nostra hujusmodi in Cancellaria Apostolica publicetur, & in illi libro describatur, ac perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observetur.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis privilegiis & indultis eisdem personis concessis, quæ eis aut eorum alicui quoad præmissa volumus nullatenus suffragari, cæterisque contrariis quibuscumque.

Placet, publicetur, & describatur. Lectum & publicatum fuit superscriptum mandatum Romæ in Cancellaria Apostolica die Sabbati decimo octava mensis Augusti, Anno milleesimo quadringentesimo octogesimo septimo, Pontific. Sanctissimi Domini N. Domini Innocentii Papæ Octavi, Anno ejus tertio.

Ampliatio Collegii sex Secretariorum Apostolicorum ad num. 24. Et præfinitio unius officii Secretarii domestici: Cum emolumentorum tam ipsius Secretarii, quam totius Collegii, privilegiorumque concessione. XII.

Officiorum dicti Secretarii domestici reformationem habet inf. in Sixti V. const. 29. Romani, ubi videtur etiam indultorum, aliorumque concessione.

INNO

Edicta An.D. INNOCENTIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Non debet reprehensibile judicari, si secundum varietatem temporum, statuta quandoque varientur humana; præsertim cum urgens necessitas, vel evidens utilitas, & alia rationabiles causæ id exposcant: quoniam ipse Deus est his quæ in veteri testamento statuerat, aliqua mutavit in novo.

Callist. III. & Pius II. Secretariorum numerum a sex reduxerunt.

§.1. Dudum siquidem nonnulli Romani Pontifices prædecessores nostri, non minus ut viros industrios sibi eligerent, quorum opera in rebus magnis, & arduis Apostolicæ Sedis honorem, statum, & commodum, ac orthodoxæ fidei incrementum concernentibus uti possent, quam prærogatorum magnitudine, & celeriori ad præfatam Sedem consuetum expeditione, quam plurimos eorum obsequiis adhibere Secretarios, quos postmodum fel. record. Callistus III. & Pius II. Romani pontifices prædecessores nostri, sive ob tenuitatem emolumentorum dictis Secretariis assignatorum, sive ex aliis causis eos ad id moventibus, ad sex successivè reduxerunt.

Hic modo Pont. ex ca. sic hic expressa numerum aug. et ad 24.

§.2. Nos autem qui superiori anno, dum nostra Urbs, in qua cum Romana Curia etiam tunc residemus, per nonnullas gentes armigeras hostiliter opprimeretur, pro illius ab oppressionibus hujusmodi liberatione, grandia subire compulsi fuimus onera expensarum, ad quæ cum Romanæ Ecclesiæ facultates non sufficerent, Mithram Pontificalem, Regnum nuncupatum, & alia quamplurima ejusdem Ecclesiæ jocalia pretiosa, aurea & argentea, diversis mercatoribus dictam Curiam sequentibus, pro diversis pecuniarum summis, ad quantitatem fortè centum millium ducatorum auri de Camera ascendentibus, pignoravimus, quæ cum commodè ex dictis Ecclesiæ proventibus jam exhaustis, redimi non possent, nos sperantes quod si ad officium eorundem Secretariorum, præter & ultra dictos sex, decem & octo Prælati, & in dignitate Ecclesiastica constitutæ personæ assumerentur, & omnes simul pro redemptione Mithræ & jocalium prædictorum de eorum facultatibus usque ad summam sexaginta duorum millium, & quadringentorum florenorum auri de Camera, persolverent & contribuere, assignarentque eis, etiam de novo convenientia emolumenta, ex quibus juxta dignitatis eorum exigentiam, eorum statum tenere possent, exinde non solum hujusmodi urgenti necessitati præfatæ Ecclesiæ provideretur, sed etiam decori, & venustati ejusdem Sedis, Curie, & officii, ac faciliori, celeriori, diligentiori, & magis accuratæ expeditioni Brevium & aliarum literarum Apostolicarum, quæ per eosdem Secretarios tam in Cancellaria, quam per Cameram secretam Pontificis pro tempore expediuntur, & non parvæ commoditati confluentium eorundem ad præfatam Curiam, & prosequendum negotia in eadem, opportunè consuleretur. Ac volentes, prout debemus, super præmissis opportunum adhibere remedium, habita super primum cum venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, deliberatione matura, & cum infrascriptis personis longo tractatu; de eorundem Fratrum unanimi consilio & assensu, Motu proprio, & ex certâ scientia, & nostræ potestatis plenitudine, auctoritate Apostolica, hac in perpetuum valitura constitutione statuimus, quod nostri & pro tempore existentis Romani Pontificis Secretarii, de cætero perpetuis futuris temporibus debeant esse viginti quatuor dumtaxat, & in Notariatus dictæ Sedis officio, aut in Episcopali vel majori Ecclesiastica dignitate constituti vel assumpti, habitum Notariatus officii, aut alterius dignitatis hujusmodi, in qua constituti fuerint, vel constitui eos in posterum continget, convenientem gestent, prout nos infrascriptos omnes & eorum singulos, qui in hujusmodi Prælatura, aut dicto Notariatus officio adhuc constituti non erunt, in ejusdem Sedis Notarios assumimus: volentes ut à quocumque maluerint Prælato, in Romana Curia, habitum & insignia ejusdem officii perpetuò gestanda recipere possint & valeant, &c.

Qui constituantur Colles

§.3. Constituant quoque pro tempore omnes Secretarii prædicti invicem unicum collegium, cum com-

muni Arca sive Bursa, Sigillo, Capella, Capellano, & aliis Collegialibus insigniis, & concessis hætenus Secretariis prædictis Romani Pontificis, & quibus potiri soliti sunt, seu potiri debuerant, omnibus emolumentis, honoribus, privilegiis, immunitatibus, gratiis, favoribus, & indulgentiis potiantur, & gaudeant, eisdem modo & forma quibus illi potiri & potiri sunt hætenus, seu gaudere & potiri poterant, vel debuerunt sine ulla profus varietate.

§.4. Præterea in eorum Secretariatus officio (quod cum quibuscumque aliis Romanæ Curie officiis comparabile esse volumus) & ipsum quomodolibet concernentibus, statuta quæcumque, sine alia superioris confirmatione condenda, libera potestate fungantur.

§.5. Cum Secretarii ipsi semper hætenus fuerint etiam Cancellariæ nostræ Apostolicæ membrum, volumus & ordinamus, ut venerabilem Fratrem nostrum Rodericum Episcopum Portuen. S.R.E. Cardinalem & Vicecancellarium, in Cancellaria eadem in ipsorum caput recognoscere & reputare debeant, quos ipse è converso ut sui corporis membra reputans, congruenti honorificentia per reliquos ejusdem Cancellariæ officiales prosequi faciat & procuret, decentem ipsorum dignitati locum pro incumbentiis dicto eorum officio negotiorum expeditione, ipsis assignans in eadem Cancellaria, prout nos assignamus per præsentem.

§.6. Sint quoque Secretarii veri Palatii Apostolici Prælati (sive tamen aliorum ejusdem Palatii Prælatorum præjudicio) & quoad eorum personas dumtaxat, nostri & pro tempore existentis Romani Pontificis familiares, domestici, continui commensales, & pro talibus habeantur & reputentur, & in constitutionibus, prærogativis, exemptionibus & privilegiis, ac scripturis quibuscumque de eisdem Prælatibus & familiaribus mentionem pro tempore facientibus, quoad personas dumtaxat, includantur, & inclusi esse intelligantur, & sint, prout nos per præsentem includimus, & quibusvis pro tempore eisdem Prælatibus de Palatio & familiaribus concessis seu concedendis prærogativis, favoribus, privilegiis, exemptionibus & indulgentiis, tanquam eorum pars, similiter quoad eorum personas, potiantur & gaudeant.

§.7. Habeantque in Palatio nostro Apostolico unam mansionem & locum, in quo singulis diebus convenire & morari, ac de dicto eorum officio incumbentibus negotiis tractare & consultare, ac alias juxta antiquitus servatum per prædictos Romanorum Pontificum Secretarios qui pro tempore fuerunt, ritum, stylum & modum disponere, ut verè & actu, nobis & Romano Pontifici pro tempore existenti, in dicto Palatio Apostolico deservientes Prælati, & familiares commodè possint & valeant, voceturque locus hujusmodi, & sit actu Secretaria Apostolica, in qua, & nullo alio loco dicti nostri Palatii, saltem publicè, exerceantur vel expediantur quæcumque ad Secretariatus officium quavis modo pertinent.

§.8. Plumbatoresque præsentem, & qui pro tempore erunt, sub excommunicationis pœna, teneantur omnes & singulas bullas taxatas per quemcumque ex omnibus Secretariis prædictis, seu quocumque alios per dictam Cameram nostram secretam expeditas, cum primum fuerint per ipsos plumbatæ, portare ad Secretariam eandem, & officiali per eosdem Secretarios ad id deputatos, & nulli alteri præsentare, ut singulariter singulæ cum ipsarum taxis & tenoribus describi, notari, subscribi, & more solito expediri per aliquem ex ipsis Secretariis possint & valeant.

§.9. Habeant quoque Secretarii prædicti pro personis ipsorum, & cujuslibet ipsorum ex speciali privilegio (quod per præsentem eis in perpetuum concedimus) in expeditionibus quarumvis literarum Apostolicarum Gratis ubique. Tengatur Rescribendarius ad taxandum literas Apostolicas pro tempore deputatus, absque ullo nostro, seu cujusvis alterius mandato, in quibusvis literis personas ipsorum Secretariorum, seu cujusvis eorum concernentibus apponere, Gratis pro persona Secretarii, ac personam unius familiaris, pro quolibet ipsorum, Gratis pro Deo.

§.10. Præ

§. 10. Præterea volumus, ut iidem Secretarii, quoscumque erunt à Romana Curia absentes, pro nostris aut Sanctæ Romanæ Ecclesiæ negotiis, quovis modo peragendis, quoad emolumentum omnium dicti officii integram perceptionem, habeantur tamquam præsentibus: si verò privatarum rerum ipsorum causa dependentes ab eadem Curia, petierint tantum ab eorum Collegio licentiam, & disposuerint, quod in ordinariis officiis officii aliquis alius de Collegio servari possit; pariter habeantur, quoad emolumentum perceptionem emolumentorum, pro præsentibus annuum integrum, duntaxat. Et si forte ultra unum annum distulerint ad eandem Curiam redire; non percipiant emolumenta prædicta, nisi dempta quinta duntaxat pars, quæ cedat in utilitatem reliquarum, & Cetera, sicut in dicta Curia.

§. 11. Partimodo volentes, ut omnes Secretarii, & quilibet Secretarii prædicti, tam præsentibus in dicta Curia, quam absentes, libere possint de dictis eorum officiis disponere, nec possit aut debeat eorundem officiorum receptionis receptio, etiam si resignantes ipsi infirmi & verisimiliter infra viginti dierum spatium decessuri forent & decederent, per Romanum Pontificem quavis ratione denegari vel differri. Nec per signaturæ supplicationis, concessionis ejusdem per resignationem vacantis, quæquam ultra summam centum florenorum auri de Camera, ab eo cui de illo sic vacante providebitur, exigi.

§. 12. Qui si dictæ Sedis Notarius, aut in Episcopali, vel majori Ecclesiastica dignitate constitutus non fuerit, per dicti Secretariatus officii concessionem, licet solam, nisi in forma in dicta Sedis Notarium, cum omnibus & singulis prædictis, honoribus & oneribus consuetis ejusdem officii Notariatus Apostolicæ Sedis, eo ipso assumptus esse censetur & sit, recipiaturque in Secretarium.

§. 13. Ac habitus & insignia dicti Notariatus officii eidem (si fuerit præfens in dicta Curia) per supradictum Vicecancellarium, adhibitis secum aliis Secretariis prædictis, eodem contextu (prius tamen debite fidelitatis ab ipso recepto juramento) exhiberi debeant. Et si præfens sive abfens fuerit ab eadem Curia, literæ conficiendæ super supplicatione concessionis Secretariatus, etiam si in ea de officio Notariatus prædicto, & ejus habitu ac insigniis nulla esset habita mentio, nihilominus expediat, tam per Cancellariam Apostolicam, quam per Cameram secretam, cum expressione concessionis dicti Notariatus officii, cum habitu, insigniis, honoribus & oneribus ejus consuetis, neque possit aut debeat per nostrum aut pro tempore existentem Romanum Pontificis Datarium, seu quemcumque alium pro signaturæ hujusmodi supplicationis, licet vim concessionis duorum hujusmodi officiorum propter præmissa habentem, aliquid ultra id quod superius expressum est, omnino exigi; sed sicut per concessionem officii Secretariatus, venit pariter concessio officii Notariatus prædicti, sic per unicam solutionem signaturæ suprascriptam, sit integrè satisfactum quasi de unica concessione. Si tamen Secretarius sic de novo institutus erit abfens, habitus & insignia prædicta, venienti postmodum ad Curiam, cum primum præsentabit se dicto Collegio, & recipietur in Secretarium, supradicta forma servata, similiter exhibeantur.

§. 14. Et quia nobis & pro tempore existenti Romano Pontifici expedit habere præter prædictos Secretarios, unum alium Secretarium domesticum, in Palatio prædicto assidue residentem, cui liceat nostra & Romanæ Ecclesiæ nostra secreta nostrum & ejusdem Ecclesiæ, aut orthodoxæ fidei statum concernentia, quândocumque fuerit à nobis jussus, legitime expedire, cuique (ne de infra scriptis, aut quibusvis alijs prædicti Secretariatus officii emolumentis se impedire, aut cum eisdem Secretariis ullam controversiam habere possit, aut debeat) conveniens est, ut ex dicti officii Secretariatus emolumentis, pro decenti ejus status sustentatione, honesta aliqua portio assignetur, eadem auctoritate ordinamus, quod quoad titulum Secretario-

rum eorundem, & prædictarum rerum secretarum duntaxat legitimam expeditionem possit per nos & pro tempore existentem Romanum Pontificem unus ex prædictis, vel alius Secretarius ultra prædictum numerum deputari, etsi ut præfertur, qualificatus non existeret. Qui tamen de officio, & loco prædicto, ac portionibus emolumentorum extra numerum per eum percipiendis, minime disponere possit, sed ab illis pro solo nutu nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis amovibilis existat, quoad reliqua verò, quamdiu officium exercuerit, pari qua alii Secretarii, favoris & honoris prærogativa potiat.

§. 15. Ut autem Secretarii prædicti, tam antiqui quam de novo admissi, qui pro tunc triginta numerum existent, summam sexaginta duorum millium & quingentorum florenorum auri de Camera, pro redimendis Mitra & aliis jocalibus prædictis, de eorum propriis pecuniis liberaliter ut præfertur, exolverunt, & eorum successores Secretariatus officium prædictum pro tempore obtinentes, eo diligentius quæ eorum incumbunt officio studeant exercere, quo exinde cognoverint eis convenientia emolumenta provenire, in primis & ante omnia supradicti Roderico Episcopo Vicecancellario harum serie mandamus, ut dudum editum per fel. record. Martinum Papam Quintum prædecessorem nostrum, & in quinterno Cancellariæ registratam regulam seu declarationem super emolumentis Secretariorum per Secretarios, qui tunc erant in Cancellariæ prædicta expedientiarum recipiendis, tenoris subsequenti, videlicet: Ad tollendum disceptationes & dubia, quæ ex quadam concessione per nos facta dilectis filiis Secretariis nostris super certis emolumentis per eosdem de nonnullis minutis percipiendis, in quinterno Cancellariæ de mandato nostro descriptis, quandoque oriuntur, tenore præsentium declaramus, intentionis nostræ fuisse & esse, & sic præcipimus observari, quod dicti Secretarii libere & sine aliqua contradictione emolumenta consuetæ omnium Minutarum, quæ in dicta concessione descripta sunt, videlicet Tabellionatus, Altarium portatilium, celebrandi in locis interdictis, & ante diem Confessionalis perpetui, & Indulgentiarum in mortis articulo, & in vita, etiam super hujusmodi gratiis facultates aliæ sint concessæ, & gratiæ ipsæ formam quinterni excederent, etiam si dictarum gratiarum supplicationes registratæ, ac per Vicecancellarium, aut ejus Locumtenentem pro tempore existentem, aliquibus Abbreviatoribus distributæ, vel in rotulo aliarum supplicationum insertæ essent quovis modo. Præterea recipiendi Ecclesiastica sacramenta, & Indulgentiarum quarumcumque, Ecclesiis, Monasteriis, Capellis, & aliis pijs locis quomodolibet concessarum vel concedendarum, prout reliquæ superius descriptæ gratiæ, ad dictos Secretarios similiter declaramus & decernimus pertinere, illasque de cætero per eos, & non per alios, mandamus & volumus expedire.

Fiat, & ita declaramus. O, diligenter examinare, examinatamque per omnes & singulos ad quos quomodolibet pertinet, in eorundem Secretariorum favorem & commodum inviolabiliter faciat observari, faciens omnes & singulas minutas prædictas Tabellionatus officii, Altarium portatilium, Celebrandi in locis interdictis, & ante diem, Confessionalis perpetui, Indulgentiarum in mortis articulo, & in vita, Ecclesiasticorum sacramentorum, & quarumcumque indulgentiarum, quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Capellis, & aliis pijs locis quomodolibet concessarum, & in posterum concedendarum, cum inde provenientibus, taxis & emolumentis, ad præfatos Secretarios integrè pervenire, & in eadem Cancellaria per ipsos Secretarios, & non per quemcumque alium, sub quovis forsan prætextu, examinari & signari, ac præsentari; ipsi & ejusdem Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario pro tempore, si se ejus Locumtenentis ad expediendum & mittendum ad Bullariam Apostolicam, quavis forsan consuetudine contraria (quam eisdem Secretariis quo minus totali & integro effectu ac pacifica possessione omnium contentorum in prædicta dicti nostri prædecessoris constitutione, gaudere & uti possint

emolumenta
in assignando
de minutis.

possint & valeant, præjudicium aliquod afferre posse seu debere non intendimus) nequaquam obstatte.

*Et de expedi-
tionibus liti-
rarum Apo-
stol.*

§. 16. Necnon etiam ultra prædicta, quintam taxam pro expeditione litterarum Apostolicarum quæ per eandem Cameram secretam pro tempore expediuntur, retroactis temporibus per prædictos Secretarios, seu ipsorum, vel alicujus eorum nomine, in Bullaria eorundem litterarum, sive etiam alibi exigi solitam, & quam nonnunquam prædecessores nostri & nos, in totum vel pro parte, & in ejusdem Sedis opportunitatibus convertere soliti fuerunt, & fuimus, taxam Secretarii nuncupatam, tam de hæcenus expeditis (quæ adhuc non sunt partibus restitutæ) quam de impostis expediendis, eo modo quo hæcenus per quemcumque expediti & exigi consueverunt, sive debuerunt, pariter per eosdem Secretarios perpetuo exigendam assignamus. Volentes & auctoritate præfata statuentes, nemini omnino licere, per se vel alium seu alios, procurare vel ordinare, aut sollicitare, quod aliqua ex hujusmodi litteris taxatis, & per Cameram eandem expeditis partibus tradantur, vel restituantur, aut mittantur, priusquam sit eidem Collegio Secretariorum de dicta quinta taxa debite satisfactum. Si quis autem aliter procurare, ordinare, sollicitare, aut ipsas litteras sub quovis prætextu aliter actu tradere vel tradi facere, seu mandare præsumperit, excommunicationis lætæ sententiæ (à qua nisi prius & ante omnia satisfactio eidem Collegio Secretariorum, de vera & integra summa taxæ bullæ sic procuratæ, sollicitatæ vel traditæ, vel de satisfaciendo, efficaci ordinatione præcedente, per quemcumque Confessorum, etiam sub prætextu cuiusvis indulti, à nobis vel successoribus nostris desuper emanati seu concessi, & in mortis articulo, absolvi non possit) necnon privationis omnium & singulorum officiorum, per ipsum in Curia nostra præfata obtentorum pro tempore, atque etiam emolumentorum quorumcumque ei quovis modo, ratione, vel causa, debitorum tunc, & debendorum in futurum, ratione eorundem officiorum quæ obtinebit, & quæ quomodolibet exercebit, pœnas lætæ sententiæ, respectivè (quas eo ipso & toties quoties contrafecerit) incurrat. Teneaturque vener. frater noster Petrus Episcopus Cæsarenatensis, præfatus, & qui pro tempore fuerit, generalis curiæ causarum Camere Apostolicæ nostræ Auditor, ad eandem pœnarum declarationem & executionem, quandocumque ei de præmissis consulerit, procedere & procedi facere cum effectu.

*Taxam Bre-
vium Apo-
stolicarum.*

§. 17. Et præterea omnia & singula emolumenta litterarum Apostolicarum in forma Brevis, tam sub cera, quam sub plumbo, pro quibusvis personis expeditarum jam, & pro tempore expediendarum, super quibusvis, etiam Gubernationum, seu Rectoriarum, ac Commissionum, aut potestariarum, Capitaneatum, Vicariatum, Thesaurariatuum, Camerariatuum, & Cancellariarum Provinciarum, Civitatum, Terrarum & Castrorum, ac Custodiæ Arcium quarumcumque, nobis & Romanæ Ecclesiæ subditarum, & subditorum, necnon quarumcumque aliarum administrationum, seu committionum, etiam gabellarum, sive proventuum ad eandem Romanam Ecclesiam quomodolibet pertinentium, officiis seu concessionibus, vel locationibus. Quæ officia seu eorum loca & Titulos, in quodam quintero plumbeo, & nostra manu subscripto, singulariter singula describi, & considerata quantitate emolumentorum ad illos, qui officia ipsa pro tempore exercent, verisimiliter proventuorum, ut illi quoque, qui gratuito à nobis commo- dum percipiunt, in tanta Romanæ Ecclesiæ necessitate portionem aliquam contribuant, in perpetuum ad certam moderatam taxam taxari curavimus, ad quem quinternum relationem in omnibus infra dicendis haberi volumus, cujus copia in forma transumpti ad singulos Legatos & Gubernatores seu Rectores prædictos mitti, ut per ipsos diligenter omnibus officialibus prædictis & aliis quos taxæ & alia in eodem quintero designata concernunt, intimari & publicari possint; sic quod eorum nemo possit allegare illorum ignorantiam, & infra scriptum tempus unius mensis, sive triginta dierum, exinde legitimum initium habere mereatur, volu-

mus atque mandamus, ad eosdem Secretarios perpetuo spectare & pertinere decernimus.

§. 18. Statuentes ut tam concessionum quam reformationum gratiarum super hujusmodi omnibus, & singulis officiis, seu aliis commissionibus, per nos & successores nostros qui pro tempore erunt faciendarum, ad quantumcumque etiam longissimi temporis spatium, litteræ semper expediantur & expediti debeant singulis sex mensibus à primarum litterarum expeditione computandis, & pro singulis litteris hujusmodi, singulis vicibus solvi debeat eidem Secretariis una taxa, prout esse reperiretur in prædicto quintero notata. Similiter etiam omnia & singula emolumenta pro quarumvis aliarum similium litterarum super quavis alia materia in forma Brevis, sub cera vel plumbo expediendarum, quarumcumque & quocumque & qualiacumque sint, nullo penitus sub quovis colore, aut prætextu, excepto seu reservato: sed prout per prædecessorem nostrum, & nostrum ac alios Secretarios prædictos qui pro tempore fuerint, hæcenus exigere & percipi consueverunt; eorundem Secretariorum commodis & emolumentis in partem assignamus.

§. 19. Et præterea officium visitandi omnes & singulas arces Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & faciendi monstros sive descriptiones omnium & singularum gentium Armigerarum ejusdem, tam equestrium quam pedestrium, & officium revisionis gentium Armigerarum ejusdem, tam equestrium quam pedestrium, officium revisionis gentium armigerarum, & Arcium nuncupatum, cum solitis auctoritate, potestate, facultate, administratione, & exercitio, ac integra perceptione emolumentorum ad ipsum officium de jure vel consuetudine quovis modo debitorum & debendorum in posterum, eorundem Secretariorum Collegio, per unum ex ipsis Secretariis, aut alium idoneum (cui nos & successores nostri pro tempore illud duxerimus committendum, & cui per eosdem Secretarios conveniens salarium summam centum ducatorum annuatim non excedens, solvi debeat) laudabiliter exercendum, similiter in perpetuum concedimus & assignamus. Decernentes ad finem ut Secretarii ipsi ejus vacuum possessionem nancisci valeant, officium ipsum ex nunc vacare, & ad eosdem Secretarios cum plena ipsius administratione, ut præfertur pertinere, quavis concessione de ipso per nos cuius personæ facta, etiam possessione subsequuta non obstante.

§. 20. Modum verò colligendi omnia emolumenta prædicta, cum esse permittimus, quem Secretarii ipsi communi voto duxerint statuendum. Collecta autem emolumenta pro tempore inter ipsos Secretarios eo quo sequitur modo dividi & sortiri perpetuo debere decernimus, videlicet incipiendo ex nunc & donec erunt Secretarii prædicti numero triginta, dividantur in æquales partes triginta duas, quarum unam ipsorum singuli, duas verò reliquas Secretarius domesticus Romanæ Pontificis superscriptus, ut nihil omnino ultra desuper denotatis emolumentis attingere præsumant, singulis mensibus percipiant. Ubi autem contigerit alicujus vel aliquorum ex eis decedentis, vel decedentium, locum seu loca extingui, & donec totus numerus fuerit reductus ad viginti quatuor, in tot portiones quot numero in ipsorum Collegio Secretarii, & duas plures pariformiter respectivè sortendas dividantur, idemque perpetuo servetur postquam devenerit ad numerum viginti quatuor, ut scilicet emolumentorum ipsorum in partes viginti sex æquales divisorum, cedat singulis Secretariis ex Collegio pars una, reliquis verò duabus supra dicto domestico Rom. Pontificis Secretario, ut à prædictis omnibus abstineat, assignatis.

§. 21. Et ut hæc nostra ordinatio emolumentorum præfatis Secretariis ex causa & titulo supra denotato assignatorum, suum debitum, & eum quem intendimus, ex nunc sortiat effectum, harum serie prohibemus, post lapsum triginta dierum à faciendâ, ut prædictum est, publicatione prædicti Quinterni, quempiam etiam prætextu quarumvis aliarum nostrarum litterarum præcedentis datæ, ad aliquod ex officiis superius denotatis recipi, vel

*Declara-
tio
nem
taxæ*

*Offici-
um
visi-
tandi
arces
Sanctæ
Romane
Ecclesiæ*

*Forma
divisionis
emolumentorum
inter
Secretarios
in
vigi-
nti
sex
partes*

*Declara-
tio
nem
faciendâ
quinterni*

vel admitti, nisi novis post eandem publicationem per eorundem Secretariorum ministerium desuper expeditis literis, excommunicationis sententia subijcitur eos omnes & singulos qui lapsi praedicto termino a publicatione praefata, aliquem omnino in officialem ad quaevis ut supra denotata officia exercenda admittendo, seu admitti procurando vel mandando, praesumpserint literis ipsis non parere. Eos vero qui aliquod ex officiis eisdem jam actu exercent, sive titulo primae concessionis seu reformae; si nondum exercuerint ipsa officia totis tribus mensibus, mandamus infra idem tempus triginta dierum venire vel mittere ad impetrandas novas de eisdem officiis literas, per praedictos Secretarios expediendas. Et si forte ipsa officia ultra tres menses exercuerint, & habent de ipsis exercendis ultra semestre concessionis literas; decernimus nihilominus non posse huiusmodi officia, ultra finem nunc currentis, & jam dimidiati semestris, nisi literis de novo impetratis, & per eosdem Secretarios de novo expeditis, exercere. Et si tam qui adhuc infra tempus trium mensium ab initio exercitii eorum officiorum sunt, infra dictos triginta dies proxime ab huiusmodi publicatione numerandos, quam qui de continuandis post tempus tunc currentis semestris ipsis officiis, quae jam exercuerunt ultra tres menses, habent expeditas literas, non expeditis ante finem semestris novis per eosdem Secretarios literis, exercitia officiorum eorundem continuare praesumpserint, sint eo ipso ab officiis huiusmodi amoti; & quaecumque exinde eorundem officiorum praetextu gesserint, sint irrita & invalida, ac nullius efficaciae. Et nihilominus tam ipsi, quam qui ipsos scienter tolerare, & pro officialibus habere exinde praesumpserint, eo ipso pari excommunicationis sententia innodati existant.

§. 22. Pari modo volentes, ut quicumque officia etiam per Provinciarum, Civitatum, & Terrarum earundem Legatos seu Governatores pro tempore existentes conferri & committi, tam jure ordinario, quam vigore quarumcumque facultatum solita, obtinent sive expectant, aut obtinebunt sive expectabunt in futurum; si officia sunt in praedicto quinquennio descripta, teneantur & debeant sub similibus poenis infra eorundem triginta dierum spatium ex nunc & successive in perpetuum, priusquam officia ipsa incipiant exercere, & postquam inceperint, venire vel mittere singulis sex mensibus ad nos pro confirmatione concessionum per eosdem Legatos vel Governatores de huiusmodi officiis factarum, taxas easdem singulis vicibus solvendi. Et nihilominus tam Legati seu Governatores & Rectores praedicti, eosdem omnes & singulos taxatos officiales, ad simplicem ipsorum Secretariorum, seu eorum Nuntii requisitionem, ad solutionem huiusmodi taxae singulis sex mensibus praedictis faciendam, cum effectu, absque ulla tela judiciaria compellere, quam Thesaurarii seu Camerarii vel Depositarii locorum (in quibus officia ipsa forsitan fuerint, aut ex quorum manibus huiusmodi officiales salaria seu stipendia recipient) etiam si fuerint a Communitatibus locorum deputati, quotiescumque fuerint pro parte eorundem Secretariorum simpliciter requisiti, sub similibus excommunicationis poena teneantur retinere ex huiusmodi officialium salariis per ipsos solvendis, & Secretariis eisdem, seu eorum Nuntii solvere tantum, quantum intelligent eisdem Secretariis deberi pro taxa huiusmodi officiorum in praedicto quinquennio descripta.

§. 23. Caeterum quoniam iidem Secretarii super quantitate proventuum taxae supradictorum officiorum in praedicto quinquennio descriptorum & taxatorum, & generaliter super praedictis omnibus eorum officiis per nos assignatis emolumentis, bona fide crediderunt simplici verbo nostro, & propterea dictam pecuniam summam ad relevandum supradictas necessitates nostras contribuere non recusarunt; Nos dignum reputantes, ut ipsorum indemnitati consulamus, de simili Fratrum nostrorum consilio & assensu, ac plenitudine potestatis, earundem praesentium tenore decernimus & declaramus, in eventum quod pro aliquo ex officiis in praedicto quinquennio descriptis, sive ex eo quod officia ipsa non extarent, vel

Bullar. Mag. Tom. I.

non satisfacerent, aut non sufficerent ad solutionem taxae in toto vel in parte, sive quia per nos vel nostros successores praefatos concederentur alicui ex venerabilibus fratribus Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, vel etiam nostris, aut eorum consanguineis, seu aliis iustis, ut taxae praedictae ab illis commode, sine strepitu non decenti, exigi per eosdem Secretarios non possent, sic quod ex praedictis officiis omnibus jam, ut praedictum est, taxatis in quinquennio praefato, non exigetur singulis annis ad minus summa octo millium ducatorum auri, aut alias ex facto nostro, vel Rom. Pontificis pro tempore existentis, ex reliquis omnibus emolumentis ipsis Secretariis ex praesentium literarum tenore assignatis, in toto vel in parte, aliquid dicto officio subtraheretur, vel minueretur, aut officium ipsum revocaretur, seu mutato modo & ordine per nos in praesentibus literis dato & instituto alteraretur, ita quod non haberet in perpetuum cum omnibus supradictis emolumentis in integrum, per modum & ordinem supra expressum exerceri, regi, & gubernari: Nos & eundem successorem & Cameram Apostolicam bona fide teneri, & obligatam esse, si erit facta simplex emolumentorum diminutio, ad solvendum & satisfaciendum ipsis de omni summa, quam propterea ipsos ex huiusmodi causis, vel alias quovis modo amississe, seu in posterum amissuros esse, medio ipsorum juramento (cui in eo casu dari & credi debeat) constabit. Si vero erit facta officii revocatio aut alteratio, ut praemittitur, ad restituendam ei supradictam integram summam sexaginta duorum millium & quadringentorum ducatorum auri de Camera, per ipsos, ut praemissum est, solutorum & numeratorum, in quibus nullo modo, & nulla ratione vel causa computari possint aut debeant, in toto vel aliqua parte, emolumenta ipsius officii, quae forte interim ipsos percepisse appareret, quae ipsos & eorum quemlibet iusto & legitimo titulo sibi interim acquirere, & sua facere, eadem auctoritate & potestatis plenitudine, decernimus, & declaramus. Sic enim cum ipsis Secretariis nos in tractatu omnium praemissorum convenisse, & sic pacto expresso eis pro seipsis, & eorum successoribus, cum simili fratrum nostrorum consilio & assensu fuisse solemniter pollicitos in fide Pontificis recognoscimus & attestamus.

§. 24. Volentes propterea, & earundem praesentium tenore mandantes dilecto filio nostro Raphaeli S. Georgii ad velum aureum Diacono Cardinali Camerario nostro, & ejus successori pro tempore, necnon Praesidentibus & Clericis dictae Camerae Apostolicae, & omnibus aliis ad quos quomodolibet spectabit pro tempore, ut huiusmodi per nos factam obligationem recognoscentes & sequentes, faciant eisdem Secretariis super praemissis & eorum plena & inviolabili in perpetuum observatione, instrumentum obligationis bonorum ejusdem Romanae Ecclesiae & Camerae Apostolicae quodcumque ad omnem ipsorum requisitionem, & in eventum praedictum absque aliqua alterius declarationis seu mandati expectatione, debitam & integram faciant satisfactionem. Decernentes ex nunc quicquid per Camerarium & alios praedictos sic actum & gestum fuerit, perpetuo ratum & firmum esse debere. Praemissis ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac regulis Cellariae Apostolicae super resignationibus officiorum infra viginti dies ante obitum factis, etiam si de eis, eorumque totis tenoribus, plena & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per generales, aut alias eorum derogationem importantes clausulas, mentio habenda esset, caeterisque quae praesentium tenori, in totum vel in partem obviare, seu quo minus suum sortiri possint effectum contradicere aut morari possint, non obstantibus contrariis quibuscumque. Nulli ergo, &c. Si quis, &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1487. pridie kalendas Januarii, Pontificatus nostri Anno quarto.

Ego Innocentius Catholicae Ecclesiae Episc. manu propria subscripsi.

Locus Signi.

Q9

Ego

*Executores
hujus bullae
deputati.*

*Dat. P. An. 4.
31. Decemb.*

Card. subscripsimus.

Ego R. Episcopus Portuen. S. R. E. Vicecancellarius manu propria subscripsi.
 Ego Oliuerius Episcopus Sabin. S. R. E. Cardinalis Neapolitan. manu propria subscripsi.
 Ego Marcus Episcopus Prænestin. Cardinalis S. Marci, &c. manu propria subscripsi.
 Ego Joannes Episcopus Alban. manu propria subscripsi.
 Ego Joan. Episcopus Mediolanen. tituli S. Prædixis, manu propria subscripsi.
 Ego Joan. Card. S. Angeli Veronen. manu propria subscripsi.
 Ego G. Cardinalis Vlisbonen. tituli S. Mariæ in Transiberim manu propria subscripsi.
 Ego Hier. tituli S. Chrylogani presbyter Cardinalis Racanaten. manu propria subscripsi.
 Ego Do. tituli S. Clementis presbyter Cardinalis manu propria subscripsi.
 Ego Joan. tit. S. Vitalis Presbyter Card. manu propria subscripsi.
 Ego Joan. Jacobus Cardinalis Parmen. tituli S. Stephani in Cælio monte manu propria subscripsi.
 Ego F. S. Eustachii Card. Senon. manu propria subscripsi.
 Ego R. S. Georgii Diaconus Cardinalis D. N. Papæ Camerarius manu propria subscripsi.
 Ego Joan. B. S. Nicolai in Carcere Diaconus Cardinalis de Sabellis manu propria subscripsi.
 Ego Joan. S. Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis de Columna manu propria subscripsi.
 Ego B. S. Mariæ in Dominica Diaconus Cardinalis manu propria subscripsi.

§. 7. Super articulo gravaminis, ac negotio principali simul, & (si petatur, ac Coauditoribus expedire videbitur) effectis expensis, in eodem principali negotio, omisso appellationis articulo, procedere.

§. 8. Et dum eis videbitur expedire, fatalia in causis prorogare, vel de nouo concedere.

§. 9. Et super appellatione interposita à sententia definitiua, decurso ultimo momento temporis, ad id de jure præfixi (eadem tamen die ultimi momenti) perinde ac si debito tempore interposita foret, iustitiam ministrare.

§. 10. Et si prima in secunda sententia reperiat nulla ex inordinato processu, vel etiam ex omissione iuramenti super perhorrescentia, juxta constitutionem fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, Statutum, dummodo illud per partem in quacumque parte iudicii postea præstetur, ad confirmationem vel infirmationem, resectis expensis, procedere.

§. 11. Necnon juxta constitutionem Viennensis Concilii, quæ incipit, Ad compescendas, sequestra decernere, libere & licite valeant.

§. 12. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo octogesimo octauo, Idibus Ianuarii, Pontificatus nostri Anno quarto.

Placet, publicetur, & describatur. I.

Anno à Natiuitate Domini millesimo quadringentesimo octogesimo octauo, indictione sexta, Pont. Domini Innocentii Papæ Octauo, Anno 4. literæ superscriptæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Valvis Audientiar & acie Campi Floræ die 14. Ianuarii per Fernandum del Porro q. D. N. Papæ Cursorem. Lecta Romæ in Cancellaria Apost. die Sabbati 19. Ianuar. an. 1487.

Sequitur declaratio circa executionem d. bullæ.

§. 13. Constitutionem nostram pro litigantium in Palatio Apostolico relevamine editam quarto idus Ianuarii, Pontificatus nostri Anno quarto, & in Cancellaria Apostolica de mandato nostro publicatam, quæ incipit, Finem litibus, &c. obseruari cupientes, dilectis filiis causarum dicti Palatii Auditoribus mandamus, ut illam inter eisdem Palatii constitutiones in libro, in quo illæ descriptæ sunt, faciant describi.

§. 14. Et singulis annis, dum aliæ constitutiones prædictæ leguntur, prima die qua, decursis feriis messium, & vindemiarum ad iura reddendum sedere incipient, pari modo, sicut alii leguntur, legi faciant & procurrant.

§. 15. Volentes assertioni Auditoris causarum huiusmodi, afferentis se aliquod de inibi contentis, de consilio seu consensu coauditorum suorum facere, quoad consilium & consensum huiusmodi stari, & alterius probationis adminiculum non requiri.

XIII. Iurisdicção & facultates Auditorum Rotæ Romanæ in causis per eos cognoscendis.

Ad hoc habes etiam sup. Ioan. XXII. const. 14. Ratio, & inf. Pii IV. const. 44. In Throno, ubi plene de materia Rotæ notabo.

Edita An. D. 1487.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Finem litibus, quæ in Palatio Apostolico nunc & pro tempore vertuntur, quanto celerius fieri potest, imponi, & colligantes ab intolerabilibus expensis, quas illas prosequendo perferunt, relevare, quantum nobis possibile est cupientes, hac in perpetuum valitura constitutione statuimus & ordinamus.

Declaratio circa præventionem.

§. 1. Quod si diversis causarum Palatii Apostolici Auditoribus diversas commissiones præsentatas hæcenus vel pro tempore reperiri contingat in eadem causa, ejusdem tenoris, vel effectus, licet ad diversarum personarum instantiam; Auditor cui prius commissio præsentata fuit, jurisdictionem in procedendo & iudicando retineat, absque alia desuper commissione, aliorum Coauditorum ad id accedente consensu.

Citationum vel citationem.

§. 2. Et quod Auditores causarum prædictarum, confito eis quod citatio per eos decreta in causis (minus tamen legitime executi) ad partis citatæ notitiam peruenit, ante terminorum observationem, ad expeditionem causarum earundem, absque alia commissione, perinde ac si citatio legitime, executioni demandata foret procedere.

Viduarum & pupillorum causa.

§. 3. Et in viduarum & pupillorum, necnon ubi de summa vel re valore quingentorum florenorum auri non excedente, ageretur, eo modo quo in beneficialibus causis, de Coauditorum suorum consensu, etiam procedere.

Remissorias.

§. 4. Remissorias etiam ad partes, in causis coram eis nunc & pro tempore pendentibus, in quavis instantia, nouamve dilationem, si petatur, de aliorum Coauditorum consilio concedere.

Reiterationum terminorum.

§. 5. Ad reiterationem quoque terminorum, nulliter vel male obseruatorum, partes seu colligantes, eorumque procuratores admittere.

Registrorum fidem.

§. 6. Et fidem registris, coram aliis iudicibus, etiam in partibus factis, quoad iura in eis registrata dumtaxat, de simili consilio, adhibere.

Contra Exules & Bannitos ab Urbe, rinas pro habenda pace ab offensis vel eorum hæredibus inferentes, eorumque nuntium scienter desuper afferentes.

Imo similem prohibitionem statuit Six. V. infra in eius consti. 6. contra omnes ipsi Exulibus & Bannitis fauorem vel auxilium præstantes quoquo modo, in qua bulla confirmatio huius consti. comprehenditur, ibique tota materia Bannitorum per me adnotabitur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad futuram rei memoriam.

Licet ea quæ laudabili & provida prædecessorum nostrorum ordinatione, contra viros sanguineos, &c. Omittitur

Omittitur hic residuum constitutionum Pii II. & Pauli II. quia ipsas bullas habes sup. Ad retinendas, Vros.

§.1. Et insuper, quia (sicut etiam facti evidentia demonstrat) insurrexit à paucis temporibus citra, inter homines facinorosos, homicidas, bannitos, seu diffidatos ab Vrbe, pro eorum delictis & sceleribus, quædam prava, improba, & damnata consuetudo, quod cupientes reasidari, & ad Urbem redire (quod, nisi ab hæredibus occisi aut offensi pacem habeant, facere non possunt) per nuntios, aut literas, vel aliter læsis & offensam passis, acriter minantur, pollicentes se pejora facturos, nisi pacem cum eis faciant, monentes etiam ipsos, ne ab eorum domibus discedant, brigam eis indicentes, ex quo hæredes ipsi, aliter injuriam passi, & interdum eorum consanguinei, & affines, etiam hi qui in longissimo gradu sunt constituti, compelluntur aut pacem violentam inire, aut brigam sustinere, propter quæ alii ex hujusmodi impunitate in dies ad pejora perpetrandum inducuntur.

§.2. Hujusmodi malis, propterea tenemur, occurrere volentes, statuimus, decernimus, & ordinamus, quod omnes & singuli qui modo præmissis fuerint, & ambalciatam, aut literas scienter his quibus minantur, afferre audebunt & præsumunt, crimen læsæ maiestatis similiter incurrant, & læsæ maiestatis ac rebellionis rei censentur, ac veluti tales à competentibus iudicibus severissime puniantur, & tam illi, quam Ecclesiasticæ personæ talia perpetrantes, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & excellentiæ existant, omnes & singulas sententias, censuras, & pœnas, quas Paulus prædecessor contra patrem, filium, fratrem, & propinquum, vel domesticum offendens, vulnerantis, vel mutilantis, occidens, vel quocumque modo offendentes promulgavit, eo ipso irremissibiliter incurrant.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Urbis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, nec non omnibus illis, quæ Pius, Paulus, & Sixtus prædecessores præfati, in suis, & nos in aliis nostris literis prædictis, volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Et ne quispiam de præmissis valeat ignorantiam allegare, mandamus præsentium nostrarum litterarum tenorem in Curia Capitolii, & aliis locis publicis dictæ Urbis, sono tubæ præmissis, publicari, ac in volumine Statutorum prædictorum de verbo ad verbum describi, ad certitudinem præsentium, & memoriam futurorum.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, decreti, statuti, ordinationis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo octogesimo octavo, Idibus Septemb. Pontific. nostri anno 5.

Quod debitores occasione bonorum ripalium in Ripis Almæ Urbis venditorum, ad quinquennalem dilationem, vel bonorum cessionem non admittantur. Quodque à iudicibus ipsarum Riparum ad Cameram Apost. tantum appellari liceat.

Sanctio ista est confirmata à Paulo III. in ejus constit. 45. Cum postquam, ubi plene de hac materia notabo.

In D. INNOCENTIVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Quoniam intelleximus, quod nonnulli obligati mercatoribus apud Ripam & Ripettam Almæ Urbis Bullar. Mag. Tom. I.

mercaturæ exercitio vacantibus, prætextu & occasione moratoriarum, cessionis bonorum, petitionis dilationis quinquennalis, securitatum, salinariorum, aduocationis causarum, & novarum commissionum, ac appellationum ad alios quàm ad Cameram Apostolicam, seu commissarium, ut moris est interponendarum, eorum solutiones, quæ dicto exercitio mercaturæ huiusmodi debentur, sæpius evitare, seu retardare nituntur, & quodammodo immortales facere. Quo fit ut mercatores ipsi, tam qui victualia & mercimonia inibi faciunt per mare, aut ex Civitate Vetula per terram ad Urbem pro commoditate & utilitate Curialium Romanæ Curie, quàm qui in eadem Vrbe resident, & magazenia cum variis mercantiis apud Ripam & Ripettam prædictæ mercaturæ, plurimum retrahantur ab exercitio prædicto, non sine incommodo & detrimento Urbis & Curialium præfate Curie, quorum interest victualium & aliarum mercimonia, quæ deferri solita sunt cura & diligentia mercatorum præfatorum, abundantiam habere.

§.1. Ea propter volentes super hoc opportune providere, Urbis Dohaneris, & Camerariis præfate Ripæ & Ripettæ, præsentibus & futuris, auctoritate Apostolica mandamus, quatenus de cætero debitores ipsos, qui nunc sunt, & in posterum erunt, præfatorum mercatorum, tam venientium quam residentium, & tam civium Romanorum quam forensium, apud præfata Ripam & Ripettam pro tempore, hujusmodi moratoris, dilationibus quinquennalibus, cessionibus bonorum, aduocatione causarum, & appellationibus, præterquam ad Cameram Apostolicam, ut supra interponendis, & novis commissionibus, ac securitatibus salinariorum, exceptis illis quibus ex privilegio competit exercitium dictæ artis salinariorum dumtaxat, vti volentes, si debita ipsa contracta sint apud Ripam & Ripettam prædictas, & occasione mercimonia & victualium, quæ per mare, siue per terram, ac Civitate Vetula ad illas pro tempore deferunt, seu deferri faciunt, super hoc nullatenus audiant, nec admittatis, minimeque ab alio audiri, & admitti permittatis. Sed illis penitus ejectionis, præfatos debitores ad integram solutionem eorum quæ ipsos debere cognoveritis, efficaciter remediis opportunis compellatis.

§.2. Decernentes per hoc nostrum Apostolicum decretum, quod in moratoris, dilationibus, quinquennalibus, cessionibus bonorum, aduocationibus causarum, appellationibus, præterquam ad Cameram Apostolicam, seu Commissarium, ut moris est, interpositis, seu interponendis, & novis commissionibus & salinaris, exceptis iis qui supra, & aliis quibuscumque cessionibus per nos forsitan concessis, & quas concedi contingeret, hujusmodi debita semper intelligantur excepta, etiam si in eisdem debitis occasione mercaturæ prædictæ mentio fieret specifica & expressa.

§.3. Nec vnquam per eandem seu quascumque alias concessiones, seu rescripta, aut commissiones huic voluntati & decreto nostro derogatum quoquo modo intelligatur, nisi præsentis decreti tenor de verbo ad verbum, cum nominatione mercatorum, quibus obnoxii erunt, & quantitatis, in moratoris, ac aliis cessionibus quibuscumque infereretur.

§.4. Et ut præfens nostrum decretum perpetuum robur & effectum obtineat, illud ad perpetuam rei memoriam in volumine Statutorum dictæ Ripæ & Ripettæ describi & registrari mandamus.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Idibus Iulii, Anno quinto. Placet & Motu proprio mandamus.

Approbatio Confraternitatis sub inuocatione S. Ioannis Baptistæ Decollati, Misericordiæ nuncupatæ, in Alma Vrbe nuper institutæ, ad piè consolandum morti à iudicibus condemnatos, curandamque eorum animæ salutem, & sepeliendum corpora eorumdem.

Prohibitio admittendi debitores vales ad bonum remissionem, et dilationem.

Appellandi que ad aliud Tribunal quàm R. Cam. Ap.

Class. præfatorum.

Iustitiam publicam.

Dat. P. An. 5. 13. Iulii. Papa subscripsit.

Eidem Confraternitati multa privilegia plerique Pont. largiti sunt, qua referuntur & comprobantur infra à Pio V. in ejus const. 91. Cum sciat, ubi notabo.

Edita A.D. 1490. INNOCENTIVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Inter desiderabilia cordis nostri, illud intensis desideriis affectamus, ut singulorum Christi fidelium, quorum nobis ex commissi desuper Pastoralis officii debito cura imminet, generalis animarum salus proveniat, unde pia & salubria fidelium vota ad hoc tendentia, & alia ex quibus divini cultus propagatum augmentum, pii patris affectione prosequimur, ac plenius favoribus confoemur, & ut optatum fortiantur effectum, opem, & operam efficaces impendimus, ac alios etiam Christi fideles ad impendenda propterea opportuna suffragia indulgentiis & remissionibus invitamus.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Univerforum Confratrum Confratriæ seu Societatis Sancti Joannis Decollati de Vrbe, nobis nuper exhibita petitio continebat, quod cum plurimi, qui eorum demeritis id exigentibus, aut alias ultimo supplicio iustitia exigente puniebantur, non haberent in eorum ultimo vitæ statu qui ipsis ea quæ ad salutem animarum pertinent, ad memoriam reducerent, quamplures personæ in eadem Vrbe residentes cupientes quantum possent animarum salutem eorum, qui sic decederent, providere & consulere, quandam Societatem, seu Confraternitatem ejusdem Sancti Joannis Decollati nuncupatam fecerunt & ordinarunt: Et ut haberent ubi piis operibus circa præmissa exequendis convenire possent, quandam domum dirutam in dicta Vrbe consistentem, & eis à dilectis filiis Confratribus Confraternitatis seu Societatis Fabricorum ejusdem Urbis concessam, sub certis modis, & conditionibus tunc expressis acceptarunt, & inibi unam Ecclesiam sub invocatione ejusdem S. Joannis alias rite ædificari fecerunt.

§.2. Cum autem sicut eadem petitio subiungebat, Confratres dictæ Confraternitatis seu Societatis Sancti Joannis nulla bona ad ipsam Confraternitatem spectantia habeant, nisi provt illius Confratres de elemosynis pie erogatis acquisiverint, intendantque Ecclesiam prædictam, ad debitam perfectionem deducere, & illam paramentis, & aliis Ecclesiasticis ornamentis pro divinis inibi celebrandis officiis necessariis ornare & communitate, ac unum Capellanum, qui inibi Missas & alia divina officia celebret, & ultimo supplicio damnatis in eorum ultimo vitæ statu assistat, eorumque confessiones audiat, & Ecclesiastica sacramenta ministret, tenere, & ad omnia præmissa peragenda ipsorum Confratrum Sancti Joannis facultates non suppetant, sed sint Christi fidelium suffragia plurimum opportuna. Pro parte Confratrum Confratriæ S. Joannis hujusmodi nobis fuit humiliter supplicatum, ut concessioni dictæ domus eis ut præmittitur factæ, & in ipsa domo Ecclesiæ ædificationi hujusmodi, robor Apostolicæ confirmationis adjicere, ipsosque Confratres Confratriæ S. Joannis hujusmodi, nunc & pro tempore existentes jurisdictioni Auditoris causarum Curie Cameræ Apostolicæ generalis dumtaxat nunc & pro tempore existentis subijcere, aliasque in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipsos Confratres Confratriæ seu Societatis S. Joannis hujusmodi, & eorum singulos à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdictionis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & penis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, concessionem dictæ domus ejusdem Confratribus S. Joannis, ut præfertur, factam, & in illa Ecclesia hujusmodi ædificationem, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, eidemque Confratribus, quod dictam Ecclesiam pro di-

vinis officiis & Missis inibi celebrandis, ac etiam si hoc elegerint, & sepeliri inibi voluerint, pro ultimo supplicio damnatorum prædictorum sepulturis tenere, & in eadictos ultimo supplicio damnatos cuiusvis licentia super hoc minime requisita ad sepulturam admittere.

§.4. Quodque unum Presbyterum sæcularem alias idoneum in eorundem Confratrum Capellanum ad eorum nutum amovibilem, qui etiam dictorum damnatorum confessiones audiat, & si petierint Eucharistiæ & alia sacramenta, eis ministret, & usque ad ultimum vitæ spiritum eos consolando, & ut spem in Domino ponere habeant, exhortando assistat, habere & tenere.

§.5. Ac quod ipsi Confratres statuta & ordinationes alias rationabilia & honesta pro conservatione & directione ipsius Confraternitatis S. Joannis, quæ postquam facta & ordinata, & per majorem partem ipsorum Confratrum approbata fuerint, juxta illorum ordinationem observari debeant, facere & ordinare.

§.6. Necnon univrsis & singulis utriusque sexus ejusdem Confraternitatis S. Joannis Confratribus, præsentibus & futuris, ut aliquem idoneum Presbyterum, sæcularem, vel cuiusvis Ordinis religiosum, in suum possint eligere confessorem, qui vita eis comite, in casibus Sedi Apostolicæ reservatis (præterquam offensæ Ecclesiasticæ libertatis, criminum hæresis, rebellionis, aut conspirationis in personam vel statum Romani Pontificis, seu Sedem præfatam, falsitatis literarum Apostolicarum, supplicationum, & commissionum, invasionis, deprædationis vel occupationis, aut deaustationis terrarum, & maris Romanæ Eccles. mediate vel immediate subjectarum, offensæ personalis in Episcopum vel alium Prælatum, devolutionis causarum ad Romanam Curiam, delationis armorum, & aliorum prohibitorum ad partes infidelium) semel dumtaxat in vita, in aliis verò quoties opus fuerit opportunum, confessione eorum diligenter audita, pro commissis eis debitam absolutionem impendat, & iungat pœnitentiam salutarem. Necnon vota quæcumque (ultra marino, liminum Apostolorum, & S. Jacobi in Compostella, necnon castitatis & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat. Quodque Confessor, quem duxerint eligendum, omnium peccatorum, de quibus corde contriti & ore confessi fuerint, semel in vita & in mortis articulo plenam remissionem eis in sinceritate fidei, unitate Sanctæ Rom. Eccles. & ac obedientia & devotione nostra, vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum canonice intrantium persistentibus, auctoritate Apostolica concedere valeat, eadem auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus pariter & indulgemus. Sic tamen, quod idem Confessor de his de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda, illam eidem Confratribus per seipsos, si superuixerint, vel per alios, si forsitan tunc transferint, faciendam iungat, quam ipsi Confratres vel alii facere teneantur, ut præfertur. Et ne, quod absit, propter hujusmodi gratiam vel concessiones ipsi Confratres reddantur procliviores ad illicita in posterum committenda, volumus quod si Confratres prædicti à sinceritate fidei, unitate Rom. Eccles. prædictæ, ac obedientia, & devotione nostra, vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum canonice intrantium destiterint, aut ex confidentia ejusdem concessions, vel remissionis aliqua forsitan commiserint, concessio & remissio, ac præsentis literæ hujusmodi, quoad facultatem eligendi Confessorem hujusmodi, eis nullatenus suffragentur.

§.7. Præterea ne contingat Confratres prædictos coram diversis Tribunalibus trahi, eos & ipsorum quilibet, ac bona ad ipsam Confraternitatem S. Joannis nunc & pro tempore pertinentia, curæ & jurisdictioni, omnimodæque potestati quoad singulas causas civiles, reales, vel personales Curie causarum Cam. Apostolicæ Auditori generali nunc & pro tempore existentis, ita ut coram eo dumtaxat, & non coram alio Iudice, ordinario vel delegato dictæ Urbis, pro quibuscumque causis ipsius Confraternitatis (pœnam sanguinis concernentibus dumtaxat exceptis) conveniri, trahi, evocari seu reconveniri possint & debeant, eadem auctoritate submittimus &

Quidam in Vrbe residentes Confratres, in laicorum, ad pie considerandum & sepelendum damnatos ad mortem infliuerant, & eel sum S. Joannis Decollati ædificari curaverunt.

Et quæ elemosynis per se, Capellanumque ibi audiendum damnatorum confessiones, eisque sacramenta administranda habere intendentes, super hoc omnia præmissa peragenda ipsorum Confratrum Sancti Joannis hujusmodi, nunc & pro tempore existentis jurisdictioni Auditoris causarum Curie Cameræ Apostolicæ generalis dumtaxat nunc & pro tempore existentis subijcere, aliasque in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui propterea eorum approbationem, & sepulturam ad mortuum in d. Ecclesia con. edit.

Capellani faciem dam confessiones audiam sacramentis ministrant

Statuta & ordinationes rationabilia & honesta pro conservatione & directione ipsius Confraternitatis S. Joannis, quæ postquam facta & ordinata, & per majorem partem ipsorum Confratrum approbata fuerint, juxta illorum ordinationem observari debeant, facere & ordinare.

Confessor qui eligitur in casibus non reservatis, non tenetur ad hoc deinde conf. Clem. 2. de quibus

Prædicti fori A.C. fratibus largitur

& subijcimus per presentes, necnon sententias, & processus, quos & quas in contrarium haberi & promulgari contigerit, nullius roboris vel momenti existere eadem auctoritate decernimus.

§.8. Et si forsan contigerit aliquos sic ultimo supplicio damnatos, in eorum bonis seu aliqua parte eorum Confraternitatem huiusmodi heredes instituere, vel aliqua eis relinquere velle, quod ipsi Confratres, in bonis in quibus heredes, seu quæ eis per dictos ultimo supplicio damnatos relicta fuerint pro tempore (sine præiudicio Filii) succedere, & illa in iudicio & extra iudicium ab illa tenentibus pro eadem Confraternitate petere & exigere possint, etiam si forsan in institutionibus seu relictis prædictis juris solemnitates obseruatæ non fuerint, dummodo de voluntate dictorum sic instituentium vel disponentium, verbo vel scripto per duos aut tres testes, aut alias legitime constiterit, eadem auctoritate statuimus & ordinamus.

§.9. Et insuper cupientes ut Ecclesia prædicta S. Joannis ad perfectionem debitam deducatur, paramentisque & ornamentis Ecclesiasticis prædictis decoretur & fulciatur, & à Christi fidelibus frequentetur, ipsique Christi fideles eo deuotius ad eandem Ecclesiam S. Joannis confluant, quo ex hoc ibidem dono celestis gratiæ uberius conspexerint se refectos, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus & singulis Christi fidelibus vere penitentibus & confessis, qui prædictam Ecclesiam à primis vespertis usque ad secundas vespertas Festi Decollationis ejusdem S. Joannis devote visitauerint, & inibi manus adiutrices porrexerint, viginti quinque annos de injunctis eis penitentibus misericorditer in Domino relaxamus. Præsentibus etiam quoad huiusmodi Indulgentiam perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem quod si Ecclesiam prædictam S. Joannis visitantibus, & inibi manus adiutrices porrigentibus, aut pias elemosinas erogantibus, aliqua alia indulgentia, in perpetuum, vel ad certum tempus nondum elapsum duratura per nos concessa fuerit, præsentibus literis quoad indulgentiam huiusmodi viginti quinque annorum nullius sint roboris vel momenti.

§.10. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Urbis juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1490. decimo kalendas Septembris, Pontificatus nostri Anno sexto.

VII. Contra impediētes quoquo modo executionem citationum, & aliorum mandatorum, cuiuscumque Iudicis causarum in Romana Curia pendentium, & contra eorum fautores, Notariosque instrumenta huiusmodi executionum dare recusantes.

Contra prædictos habes etiam inf. Leon. X. const. 30. In supremo, Clem. VII. const. 39. Romanus, & Gregor. XIII. const. 19. Ad Romani. Et in eisdem Summi Pont. quotannis, anathematis censuras innouant in die Cæna Domini, vs de his bullis dicam inf. in Pauli V. const. 63.

ANNO DOMINI INNOCENTIVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Officii nostri debitum, quo sumus vniuersis nostræ curæ creditis, in iustitia debitores, exigit, & ad hoc potissimum nos inducit, ut huius sanctæ Sedis Apostolicæ auctoritatem & honorem præseruamus, ac opportune provisionis remedia etiam adhibeamus, per quæ jus suum quisque consequi valeat, & iustitiam exquisitis viis, & à canonibus damnatis modis conculcare satagentium malitiis obuietur, transgressoresque debitis afficiant.

Bullar. Mag. Tom. I.

tur pœnis, ut à similibus abstinere discant; & alii, si non virtutis amore, & iustitiæ zelo inducti, saltem formidine pœnæ perterriti, talia committere non præsumant.

§.1. Sane, multorum clamoribus, & fide dignorum relatione (non sine maxima mentis nostræ perturbatione) accepimus, quod sæpissime contingit, & quodammodo in quandam consuetudinem, seu potius abusum deductum est, ut cum aliqui ad Romanam Curiam (ad quam, utpote communem omnium patriam, ex omnibus mundi partibus confluere soliti sunt pro iustitiæ complemento, in causis potissime ad forum Ecclesiasticum pertinentibus, consequendo) accedunt, & causas in eadem Curia, Palatii Apostolici causarum Auditoribus, seu aliis Iudicibus, contra eorum aduersarios committunt, & citationes ad partes, ut moris est, & styli antiquitus in eadem Curia obseruati existit, decerni obtinuerunt, hi contra quos huiusmodi citationes executioni mandari debent, ad iudicia secularia & alias vetita, Principesque & Potentatus seculares recursum habentes, tam personis sic agentibus, quam notariis publicis, & aliis, etiam quibuscumque Curforibus nostris, huiusmodi citationes exequi volentibus, per principales seu iudices, & officiales seculares huiusmodi, sub formidabilibus pœnis inhiberi & præcipi procurant & faciunt, ne illas exequantur, & ut jam factas executiones reuocent, seu saltem etiam juramento adstringi, quod de executionibus huiusmodi relationes non faciant, aliasque ne huiusmodi executiones fiant, diversimode impediunt; & quandoque clerici, quibus in beneficiis Ecclesiasticis competit, beneficia ipsa ad suorum aduersariorum instantiam resignare, & iura jus nullum habentibus dimittere compellantur; Notarii vero, seu tabelliones publici, & aliæ personæ Ecclesiasticæ plus temporalem quam æternam pœnam metuentes, de huiusmodi citationum executionibus, & inhibitionibus seu impedimentis circa illas præstitis, etiam in virtute per eos in ipsorum creatione ad notariatum siue tabellionatus officium præstiti iuramenti, ab his quorum interest requisiti, metu pœnarum temporalium huiusmodi, instrumenta publica desuper conficere, & in publicam formam tradere, aut de his se rogatos facere non audent, ex quo iustitia perit, seu saltem retardatur, beneficiaque Ecclesiastica multoties absque titulo canonico detinentur occupata; mandata vero Apostolica contemnantur, & auctoritas Sedis prædictæ vilescit, libertasque Ecclesiastica conculcatur.

§.2. Nos igitur cupientes, quantum cum Deo possumus, huic morbo ne ulterius inualescat, opportunam medelam adhibere, auctoritate Apostolica, hac nostra perpetua constitutione statuimus & ordinamus, quod omnes & singulæ personæ, tam seculares quam regulares, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, & præeminentiæ, qui ordinis existant, contra quas in eadem Curia causæ, quæ in illa tractari consueuerunt seu possunt, de iure vel consuetudine commissæ sunt, vel in futurum, tam per appellationem, seu deuolutionem ad illam, aut aliàs quomodolibet committerentur, & quæ citationes huiusmodi in vim commissionum Apostolicarum decretas vel decernendas, aut quævis alia mandata, seu rescripta Apostolica, iustitiam vel gratiam continentia, quo minus iuxta illorum tenorem executioni demandentur, per se vel per alium, seu alios, directè vel indirectè, quouis quæsito colore impedire aut impediri facere, seu clericis, ut beneficia Ecclesiastica renuntient, aut juri in illis sibi competenti cedant, vel ut à prosecutione causarum, & iurium huiusmodi desistant, mandari facere præsumperint, aut pro illis impediendis & renuntiantibus, ad principes seu officiales seculares, publicè vel occultè, per se, vel alium, quouis quæsito colore, recursum habuerint, causam perdant, & omne jus, tam in petitorio quam possessorio, in re vel ad rem de qua agitur, eis competens, eo ipso amittant, & ad beneficia sic renuntiata obtinendum inhabiles existant.

§.3. Aliæ vero personæ Ecclesiasticæ, seu etiam seculares, quas causa huiusmodi non tangit, executionem citationum huiusmodi, aut aliorum quorumcumque mandatorum,

Citationes & mandata in ducum Rm. Curia multis modis exequi impediuntur.

Hi ideo potius infligunt pœnas omnibus contra quos causæ in Curia commissæ sunt, impedientes citationes & alia mandata in iustitiam vel gratiam continentia.

Aliis vero quæ causa non tangunt, & impediuntur.

INNOCENTIUS OCTAVUS

vibus, ut sup-
er illorum
favoribus,
excommuni-
cari nisi for-
mam imponit.

datorum, seu rescriptorum, & prouisionum Apostolica-
rum, ut praemittitur, impediens, aut impediens huius-
modi, auxilium, consilium vel fauorem, publicè vel
occultè, directè vel indirectè praestantes, cuiuscumque
conditionis vel praeminentiae existant, sententiam ex-
communicationis eo ipso incurrant, à qua (praeterquam
in mortis articulo constituti, & satisfactione praevia (ab
alio quam à Romano Pontifice pro tempore existente,
& canonice intrante, absolutionis beneficium nequeant
obtinere.

Notarioque
instrumenta
executionum
dare recusantes
ab aliis po-
nu innotas.

§.4. Notarii verò, siue tabelliones publici praedicti,
qui de executionibus citationum & mandatorum, ac pro-
uisionum huiusmodi faciendis, aut quo minus fiant inhi-
bitionibus, requisiti fuerint, instrumenta publica de super
ad instantiam interesse habentium, seu interesse praetend-
entium (satisfacto tamen de congruo salario) conficere
recusauerint, periurii reatum incurrant, ac executionem
officii tabellionatus amittant, fiantque infames eo ipso,
& eorum instrumentis siue scripturis publicis postmo-
dum per eos super rogationibus postea factis & conficiendis,
donec ab huiusmodi reatu periurii absolutionem, &
infamiae absterfionem obtinuerint, nulla fides in iudicio,
vel extra adhibeatur.

Ordinarius
p. b. s. r. i. o. n. m.
hujus bullae
praeceptis.

§.5. Et ut huiusmodi constitutio & statutum ad
singulorum notitiam deducatur, vniuersis locorum
Ordinariis in virtute sanctae obedientiae praecipimus &
mandamus, quatenus statutum & constitutionem nos-
tram huiusmodi, per se vel alium, seu alios, in eorum Ec-
clesiis, vel civitatibus publicent seu publicari faciant; ac
constitutionis huiusmodi copiam cathedralium Eccle-
siarum valvis, ita quod verisimiliter ad singulorum no-
titiā peruenire valeat, affigi faciant.

Executores
di. uti A. C.

§.6. Necnon pro tempore existenti curiae causarum
Camerae Apostolicae generali Auditori, ut instante Pro-
curatore Fisci nostri, & successorum nostrorum Roma-
norum Pontificum, contra omnes & singulos etiam qua-
litercumque praerogatos, quos praedictas sententias &
pœnas sibi incurrisse constiterit, eisdem sententiis &
pœnis illaqueatos tandiu publice nuntiet, & faciat ab
aliis nuntiari, ac excommunicatos ab omnibus arctius
evitari, & nihilominus legitimis per eum de super habendis
servatis processibus, sententiis, & pœnas praefatas ite-
ratis vicibus aggravare, auctoritate Apostolica procuret,
donec ipsi sic excommunicati, absolutionis beneficium,
satisfactione praevia, meruerint obtinere.

Iussu publi-
candi hanc
bullam.

§.7. Volumus autem constitutionem, & statutum
huiusmodi, in Cancellaria Apostolica publicari, & in
Quinterno Cancellariae praedictae, inter alias inibi de-
scriptas constitutiones adnotari, & describi, ac post duos
menses à die publicationis huiusmodi computandos,
omnes absentes, praesentes vero in eadem Curia, post
diem publicationis huiusmodi arctare, ac omnibus pe-
tentibus dari, & concedi eo modo, quo aliae constitutio-
nes de curia concedi consueverunt.

Clausula de
rogatoria.

§.8. Non obstantibus constitutionibus, & ordina-
tionibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscum-
que, aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem
Sede indultum, quod interdicti, suspendi, & excommu-
nicari non possint per literas Apostolicas non facientes
plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto
huiusmodi mentionem: quod quidem indultum decerni-
mus eis quacumque auctoritate muniti sint, in hoc ali-
qualiter suffragari non posse, quo minus huiusmodi sen-
tentiarum, & pœnis subiaceant.

Dat. P. An 8.
15. Ianuarii.

Nulli ergo, &c.
Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarna-
tionis Dominicae, millesimo quadringentesimo nonagesimo
primo, octavo Kalendas Februarii, Pontificatus nos-
tri Anno octavo.

Sub. sig. PP.
P. l. a. i. o. n. m.
Cancellaria.

Placet, publicetur, & describatur. I.
Lecta & publicata fuit Romae in Cancellaria Aposto-
lica, Anno millesimo quadringentesimo nonagesimo
primo, die vero ultima mensis Ianu. Pontific. Innocentii
Papae V I I. Anno 8.

Contra non solventes in festo SS. Petri & Pauli
Apostolorum census R. Cam. Apost. debitos.

Ampliolem dispositionem habes inf. in Paul. IV.
const. 11. Incumbentia, & Greg. X I I. const. 63.
Ad Romani, ubi notabo.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, Editio
Seruus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam. 1491.

DECE Romanum Pontificem IESU CHRISTI in
terris Vicarium, qui militanti Ecclesiae praestitit, illius
iura tueri, & conservare illa. Sane, sicut accepimus,
nonnullis in civitatibus, terris, castellis, fortalitiis, & lo-
cis aliis temporali dominio praefatae Ecclesiae subiectis,
& in temporalibus Vicariis, Feudatariis, & Gubernatoribus,
seu emphyteutis, perpetuo & ad tempus deputati, con-
stitutum censum in investituris & concessionibus quas
de illo habuerunt, in festo beatorum Apostolorum Petri
& Pauli de mense Iunii solui constitutum, praefatae Ec-
clesiae solvere non curant, in animarum suarum pericu-
lum, & ejusdem Ecclesiae detrimentum.

§.1. Nos igitur qui alios in sua iustitia confouemus,
nolentes praefatae Ecclesiae pro posse nostro iura negli-
gere, Motu proprio, nō ad alicuius nobis super hoc obla-
tae petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatio-
ne, & certa scientia, Apostolica auctoritate monemus &
requirimus eos & quemlibet eorum, ut censum & cano-
nicum quemcumque, quem pro factis eis, seu eorum au-
toribus concessionibus, Camerae Apostolicae solvere
tenentur annuatim, in illa celeberrima die, qua huiusmo-
di census ipsi Camerae generaliter solui consueverunt,
videlicet in festo Apostolorum praefatorum, Camerae
Apostolicae persoluant in loco dictae Camerae, ubicum-
que illam pro tempore adesse contigerit.

§.2. Monemus insuper & requirimus illos ex eis
quibus concessum vel mandatum foret, aut pro tempore
mandari contingeret, quod censum per eos debitum ali-
quibus dictae Camerae creditoribus, aut alibi quam in dic-
ta Camera soluat, seu ad soluendum ulterius dilatio data
foret, ut per suos legitimos procuratores, & nuntios cum
sufficienti mandato in eadem Camera in festo praedicto
comparere, & se fore pro eisdem eis cōcessis civitatibus,
terris, & castris, fortalitiis, & locis feudatarios, vicarios,
& gubernatores, siue emphyteutas pro dicta Ecclesia, &
ad talis census solutionem ea die propterea dictae Ca-
merae obligatos fateri, & recognoscere, ac causas quare in
ejusdem census solutione cessant, ea die allegare & pro-
bare debeant coram Praelatis praesidentibus, & Clericis
dictae Camerae sub pœnis in concessionibus eis factis hu-
iusmodi apposis, & aliis à jure statutis.

§.3. Alioquin eos cessantes in census, & canonis
huiusmodi solutione, reputari & haberi debere perinde,
ac si super illius solutione nil innovatum extitisset, eod-
em motu, scientia & auctoritate decernimus. Ac eisdem
Praelatis & Clericis committimus, & mandamus, ut illos
qui monitioni huiusmodi paruisse coram eis non docue-
rint intra unum mensem computandum post dictum fe-
stum, pœnas priuationis Civitatum, Terrarum, Castro-
rum, Fortalitiarum, & locorum huiusmodi juxta suarum
investiturarum, & concessionum tenorem incurrisse de-
clarent, & eos à civitatibus, terris, castris, fortalitiis, &
locis huiusmodi, pro quibus censum non soluerunt, stu-
deant effectualiter amoveri: Contradictores per cen-
suras Ecclesiasticas appellatione postposita compescen-
do. Inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio bra-
chii secularis.

§.4. Non obstantibus constitutionibus, & ordina-
tionibus Apostolicis contrariis quibuscumque, seu si
Communitatibus, Vniuersitatibus, vel personis praefatis,
aut quibusvis aliis communiter vel divisim à Sede Apo-
stolica indultum existat, quod interdicti, suspendi, vel ex-
communicari non possint per literas Apostolicas non
facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum
de indulto huiusmodi mentionem.

§.5. Et

§. 5. Et quia difficile foret presentes literas ad singulas provincias, & alia loca deferre, & illas in eis publicare, volumus quod literæ ipsæ in valvis basilicæ Principis Apostolorum de Urbe affigantur, & per decem dies continuos, dum ibidem solemniter Missa celebratur, per Canonicos ejusdem basilicæ teneantur, quodque illarum affixio & publicatio sic facta de illis perinde omnes quos concernunt, ardeat, ac si eis personaliter insinuatæ fuissent.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre monitionis, requisitionis, decreti, commissionis, mandati, & voluntati infringere, vel eis ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quadringentesimo nonagesimo secundo, sexto Nonas Maii, Pontificatus nostri Anno octavo.

Anno à Nativitate Domini nostri JESU CHRISTI millesimo quadringentesimo nonagesimo secundo, Indictione decima, die vero vigesima tertiam mensis Maii, Pontificatus Sanctissimi Domini nostri Innocentii divina providentia Papæ Octavi, Anno octavo, ac vigesima quinta ejusdem mensis, retrospectiva bulla affixa, & publicata fuit in valvis basilicæ Apostolorum Principis de Urbe, & in valvis audientie, dum ibidem Missa solemniter celebraretur, & maxima gentis multitudo intrantium, & exeuntium ibi erat, per me Bartholomæum B. de Miranda Curf.

IX. S. Leopoldi Austriæ Principis Canonizatio, & inter sanctos Confessores adscriptio, cum suæ Festivitatibus institutione pro die 15. mensis Novembris.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. SACROSANCTAM Matrem Ecclesiam adstitisse à dextris Dei Reginam, in vestitu deaurato circumdatam varietate, non abs re per Prophetam traditur. Regina equidem, quæ illi Regi Domino per quem Reges regnant, & Principes justitiam faciunt, desponsata in Unica ejus Columba; Luna perfecta in æternum; Arcturus per gyrum nocturna spatia perenni lumine illustrans; Lucifer qui nescit occasum; Aurora hic in crepusculo caligantis sæculi coruscans; & in diem lucidum in regno Cælorum sese diffundens; Regina quæ illi serviat cui servire regnare est; illi fidem habeat, illi se totam committat. Regina quæ Christi fideles sub umbra alarum suarum ab extremo carcere ad regna cælorum perducit, ubere de celo pleno lactet atque inebriet, ex multo ærumnis nos eripiens, regni cælestis cum Christo Domino participes efficiat. In vestitu inquit deaurato Vestimentum Ecclesiæ sanctam fidelium vitam esse profitetur; nam sicut tota Ecclesia vestimentum est Christi, ita fideles quoque ejusdem Ecclesiæ vestimentum esse arbitramur. Vestimentum scilicet, non habens maculam per peccatum, neque rugam per duplicitatem, sed per justitiam in Deum, per simplicitatem cordis tensum; vestimentum innocentie, quam homo à Deo plasmatus accepit, male à serpente persuasus perdidit, ad quam recuperandam penitentia, & Dei misericordia induimur. Vestimentum deauratum, splendore sapientie aureo perlucens. Clara enim est sapientia, quæ nunquam marcescit, & facile videtur ab his qui eam diligunt, & invenitur ab his qui eam quaerunt. Doctrina est disciplina Dei, electrix operum illius, quæ nihil locupletius; quæ operatur omnia, artifex omnium, quæ apud turbas claritatem, & honorem apud seniores præstat. Vestimentum deauratum perfectione auri, id est justitie, quæ nihil humano generi utilius; Dilectione disciplina, ex qua custodi legum emanat: legum autem custodia, consummatio est incorruptionis. At vero in-

corruptio facit nos esse Deo proximos, per quam beatitudo æternæ vitæ à nobis comparatur. Circumdatur Ecclesia dicitur varietate gratiarum, administrationum & officiorum, juxta verbum Apostoli: Divisiones gratiarum sunt, idem autem spiritus eas conferens; divisiones administrationum sunt, idem autem Dominus; & divisiones operationum sunt, idem verò Deus, qui operatur omnia in omnibus. Circumdatur varietate potestatis, ordinis, status, & variarum Ecclesiarum decore, quæ veluti adolescentulæ, hanc de qua sermo est Catholicam Ecclesiam, quasi matrem observant, non vetustate per culpam, sed novellæ per gratiam, non senio steriles, sed ad spirituales congruè fecunditatem & nova semper prole pullulantes. Nam à justo Abel unde Ecclesiæ exordia trahimus, in hanc usque diem quot Sanctos Orbis terrarum habuit, tot quasi palmites protulit, ex qua varii in dies surgunt furculi, qui in hac vinea nostra Sabaoth, quam licet immeriti præstante Domino fortiri sumus excolendam, seruntur. Circumdatur varietate, quod alia triumphantis, alia militantis Ecclesiæ species existat. De triumphantis Domini sponse reponitur; Ego ero eis, quicquid ab hominibus juste desiderari potest. Ero illis honor, gloria, salus & vita, virtus & copia, pax & omne bonum. Militans autem Ecclesia fundæ non inepte assimilatur; nam sicut funda in gyrum versata, lapides exeunt quibus adversarii feriuntur, & Goliath prosternitur, ita ex sancta Ecclesia, dum per varias procellas & tempestates fluctuantes hujus sæculi per tribulationum circuitum rotatur, fortes viri procedunt, quibus quasi lapidibus iniquorum corda tunduntur, & de hosti humani generis nequissimo à Christi tyronibus triumphatur.

§. 2. Hanc ipsam Ecclesiam Deus omnipotens mira quadam dispositione & potestate, præsertim, protioso unigeniti Filii sui Domini nostri JESU CHRISTI sanguine dotatam esse voluit, multiplici Spiritus sancti gratia ornavit, Apostolorum simplicitate & fide roboravit, quos ignaros delegit, ut populos non tam sermo illorum, quam causa ad credendum adduceret. Martyrum tormentis, cruciatibus, constantia, & trophæis stabilivit, repressa paulisper, quinimò confusa infidelitatis sævitia, & inimico homine superfeminante zizania, crescente, multiplicataque hæreticorum pravitate, Doctorum cælesti doctrina illuminavit, & demum Confessorum, Virginum, aliorumque Sanctorum intrepida confessione, solerti cura, exemplisque imitatione dignissimis, adversus Sathanae insidias circumdedit.

§. 3. Inter autem alia saluberrima sanctitatis exempla divina misericordia, sydus quoddam Mundo fulgore replevit, Beatum Leopoldum Austriæ Principem, pium Marchionem cognomento appellatum, innocentie, sapientie, & justitie vestimentis, quibus vestiri Ecclesiam prædiximus, decorum, bonitate, mansuetudine atque clementia conspicuum, simplicitate, continentia, & munificentia præclarum, cujus integritas, vitæ sanctimonia, humilitas, pietas, fides, adeo apud Christi fideles invaluerunt, ut una omnium Germanorum voce pro Sancto hæcenus celebratus fuerit, cujus liberalitatem, Christianæque Religionis cultum nonnulla Monasteria, & quidem celeberrima ab eo cum amplissimis censibus constructa, alia etiam magno sumptu illustrata abundè testantur. Hic Princeps optimus, Sacerdotes, & viros Religiosos admodum coluit, summosque Pontifices tanta veneratione prosecutus fuit, ut ab Innocentio II. Romano Pontifice prædecessore nostro peculiaris S. Petri filius appellaretur, & Apostolica commendatione, atque ea plenaria, quam vulgo dicunt, absolutione dignus ab eodem Innocentio etiam mortuus judicatus fuerit. Hic vir Dei in summis opibus educatus, in magna peccandi licentia constitutus, conjugalibus curis implicatus, principatus regimine impeditus; sedulo tamen pietatis & misericordie munia subibat, lassos roborans, vacillantes confirmans, oppressos sublevans, inopes fovens. Inter curas domus, inter conjugales anxietates, inter affectus pignorum, inter multiplices principatus sollicitudines, inter studia tot laborum immaculatum sese ab hoc sæculo custodivit, & temporalia tractando æterna disposuit.

Quam felix Dominus multo magis Satorum Tombrasse.

Et inter eos Leopoldum Austriae Principem multo magis virtutibus ornatum, & Christianum cum honoris integritate sustulisse.

In quadraginta annis Principatum Austriæ turbulentiſſimis etiam temporibus in pace tenuit.

Ex quo vita exemplum amorum facili excusationis diſcipit, & illecebrarum contemptum docuit.

Multis miraculis celebris fuit.

Anno 1135. ad Romanam gratiam, & ad eam nique de opera Populorum in rebus.

§. 4. Quadraginta annis principatum Austriæ regens, & quod majus est illis præcipue temporibus, quibus propter Henricorum patris & filii mutuas concertationes, & postea propter Hærici Quarti cum Lothario acerrimas contentiones, in Germania bellis, incendiis, & agrorum vastationibus tumultuatum est, summa cum justitia, humilitate, & tranquillitate cuncta administravit, & aliis cæde & sanguine madentibus, creditam sibi Austriæ Provinciam in diuturna pace continuit, quibus ex meritis æternæ retributionis, & pacis præmia à Deo Optimo Maximoque, qui centuplicato scænore merita hominum pensat, est consecutus.

§. 5. Præstant nunc hujus sæculi amatores, ad peccata excusanda, conjugales, familiares, civiles, aut regales solii molestias, sæculi illecebras aut tentationes; Leopoldi exemplo divina providentia eos circumscriptis, excusationes omnes circumvenit, aditum humanæ tergiversationis conclusit, & quasi aranearum telas, commenta humanæ fragilitatis dirupit. A Deo creati & redempti, Deum debitum honoribus non colimus, & quod dolentes ex intimis referimus, illum non tantum negligimus, sed blasphemamus sæpenumero. Adhibita sunt præcepta divinæ & humanæ legis, præceptis obtemperare tergiversamur. Addita sunt cælestis præmia gloriæ, indicta pœnarum diversa genera, censura correctionis inventa, ab illis faciem quasi rebelles avertimus. Sanctorum varia exempla ante oculos nostros proposita, ipsa quoque imitari contumaciter recusamus, imbecillitatem nostram, sæculi sollicitudines, cum de salute nostra agitur, causamus. Leopoldi nobilis Principis conjugati, ac multorum filiorum, ac subditorum cura irretiti, clarissimo exemplo admonemur, ut omni excusatione semota, per hæc temporalia ita caute ambulemus, ita sancte nos exerceamus, ut æterna non amittamus. Allecti spe momentaneæ hujus prosperitatis, perpetuate gloriæ cælestis non fraudemur, sed mundi molestias, illecebras, aut dignitates contemnendo, ad cælestem patriam totis viribus contendamus.

§. 6. Hujus Beati Leopoldi sanctimoniam Deus omnipotens innumerabilibus miraculis ad ejus invocationem editis comprobavit, miraculis profecto, quæ tum in facti substantia, tum in eo quod factum fuit, tum in modo faciendi & ordine, vim & potestatem totius naturæ exceſſerunt. Quis enim non miretur, cum audiat per Dei æterni misericordiam, implorato Leopoldi auxilio, paralyticos, artheticos, f. b. r. cantantes, podagra laborantes, pristinæ valetudini illico restitutos. Quis non magna Dei in hoc Sancto agnoscat, cum videat intercessionibus ejus claudos rectè ambulasse, apostematibus mortiferis infectos liberatos, in carceribus cœstitutum, pedicis manicisque vincitum, per foramen unde hominis impossibilis exitus erat, eductum evasisse? In variis vitæ periculis positos, illos servatos esse? Quis non tota mente obſtupescat, & Deo Optimo Maximoque præconia manifesta dicat, cum liquidè deprehendat, meritis, ac precibus hujus Sancti viri mortuos suscitatos? Mutos loquendi facultatem adeptos? Cecos illuminatos? Surdis auditum restitutum esse. Maxima sunt hæc sanctitatis & divinæ approbationis signa, humanam expectationem ac spem excedentia, & tamen clarissimis documentis comprobata sunt.

§. 7. Quinimo ab anno Christi millesimo centesimo trigesimo sexto, quo Leopoldus vita sanctus ex tertis ad cælestem Hierusalem transivit, in nostra usque tempora & præsentem diem, magis atque magis manifestata mira de illo ex mentibus hominum in Austria præcipue, & per omnem Danubii ripam, devotio cœlitus infunditur. Incredible dictu quæta cum veneratione corpus ejus, quod in Monasterio Beatæ semper Virginis & Matris Dei Mariæ ab eo condito, in loco quod novum Clauftruburgum appellatur, Patavienſis diœceſeos sepultum est, à Christi fidelibus vilitetur, quibus votis celebratur pia ejus memoria. Memoratu difficile esset, quot & quantis tabellis & imaginibus illi dicatis exornetur, quanta luminariorum copia perlustratur. Procurabit supplex ante tumulum languentium & rogantium turba, opem Leopoldi implorans, nec expectatione irrita discedit.

§. 8. Hujus veneratione, & permultorum populorum salute, Rodolphus Austriæ Dux impulsus est, ut Innocentio Sexto huic Sanctæ Sedi ea tempeſtate præſidenti supplicaret, quatenus Leopoldum Sanctorum Catalogo adſcribere dignaretur.

§. 9. Qui re perſpecta quam ſapientiſſime de vita & miraculis, ac fama ejusdem Leopoldi ex mote inſtitutoque majorum, cum conſilio Sacri Senatus Inquiſitionem tunc Archiepiſcopo Pragenſi, & aliis collegis delegavit.

§. 10. Verum cum ea de re agi cœptum eſſet, morte Innocentii, ſurgentibusque bellorum inter Australes & Pannonios diverſis turbibus, immenſisque procellis in Eccleſia Dei exortis, uſque ad tempora Pauli Secundi prædeceſſoris noſtri, inquiſitio intermiſſa eſt.

§. 11. Chariſſimo autem in Chriſto filio Friderico Romanorum Imperatori Auguſto, Prælatiſ, & Principibus Germaniæ apud eundem Paulum multis precibus, tam ſancti viri Canonizationem abſolvi petentibus, S. R. E. Cardinalibus, de fratrum ſuorum conſilio demandatum eſt à Pontifice præſato, ut ſolemne inquiſitionem ea in re adhiberent, & proceſſus conſuetos tum per ſe, tum per ſubdelegatos facerent, quod magna ex parte conſectum erat, cum evocato ad Dominum Paulo ſanctæ memoriæ, Sixtus Quartus prædeceſſor noſter in hac ſancta Sede divina providentia conſtitutus eſt.

§. 12. Iterandas ergo preces, & vehementius agendum apud Sixtum Imperator, Prælati ac Principes prædicti duxerunt: ut tam sanctum opus Canonizationis cœptæ perficeret.

§. 13. Is ut certiori fide, quæ de miraculis & vita Leopoldi aſſerebantur perciperet, Venerabili fratri noſtro Marco Epicoſcopo Præneſtinenſi, tunc tituli S. Marci Preſbytero Cardinali, & in Germania Legato, ut præmiſſa percontaretur injunxit, qui locupletiſſimam de illis omnibus relationem per publica acta, & legitimos proceſſus eidem attulit.

§. 14. Dehinc proceſſibus & actis publicis magna cum diligentia per Venerabiles R. Epicoſcopum Portuenſem, Marcum prædictum Præneſtinenſem illo tempore Epicoſcopum aſſumptum, ac F. S. Eufachii Diaconum Cardinaleſ, commiſſarios diſcuſſis, privata primo relatione eidem Sixto facta, poſtmodum in Sacro Senatu referente prædicto Venerabili fratre R. Epicoſcopo Portuenſi, dilucide re examinata, & ex illorum ſententia Canonizatione concluſa, ſicut Domino placuit.

§. 15. Sixto vita ſuncto, nobis qui eidem in onere & honore per divinam miſericordiam licet indigni ſucceſſimus, reſervatum eſt, ut ſupremam manum tam ſanctæ approbationi apponeremus. Conſilio itaque habito ruruſus Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, publica concione omnia prout ex ordine geſta erant, Leopoldique vitam, miracula, & reliqua merita per Advocatum Conſiſtorialeſ proponi curavimus. Demum vocatis omnibus qui in Romana Curia degunt Prælatiſ, in frequenti eorum conſeſſu, aſſiſtentibus nobis eiſdem Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, ſingulorum vota Prælatorum ſcrutati ſumus. Quibus Spiritus ſancti gratia cooperante, manibus, pedibusque ut aiunt in eam ſententiam devenientibus, quod Leopoldus merito Sanctus à nobis canonizandus eſſet, hunc in locum & publicum ſuggeſtum hac ipſa die conſendere decrevimus, ut opitulante Domino votis, precibusque fidelium adjuvantibus, ipſum Leopoldum ſanctum definiremus, & pro ſancto venerari debere ab univerſis & ſingulis Chriſtianiſ mandarem. Sicque hodie ſermone per nos habito, re divina peracta & reliquis ſolemniſſimis adhibitis, ad hanc ſanctiſſimam Canonizationem procedendum duximus. Cum autem verbo Sapientiæ Dominus aſſiſſerit homini qui eum laudaverit, & dilexerit Deum qui fecit illum, quod in medio populi ſui exaltabitur, in plenitudine ſanctæ admirabitur, in multitudine electorum habebit iaudem, & inter benedictos benedicetur, mirumque in modum Leopoldus in medio populorum exaltatus ſit, plenitudine cæleſtis gratiæ admirabilis reſulgeat; reſtat ut noſtra approbatione inter electos

electos & Sanctos Dei lauderur, inter benedictos benedicatur, quæ illi abunde impartemur, si cum inter Sanctos Ecclesie adnumerandum, pro Sancto venerandum, atque publicis & solemnibus supplicationibus, votisque in Missarum celebrationibus aliisque divinis officiis invocandum, Apostolica auctoritate judicaverimus. Ad laudem igitur æterni Dei, individue Trinitatis, Patris, & Filii, & Spiritus sancti, ad fidei Catholicæ robur & ornamentum, ad Religionis Christianæ cultum augendum, auctoritate D. N. JESU CHRISTI ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum, & nostra, de Venerabilium fratrum nostrorum consilio statuimus, definimus, & pronuntiamus S. Leopoldum Austriæ Marchionem, Sanctorum Catalogo adscribendum, & publica veneratione pro Sancto observandum, sicut & nos illum impresentiarum manifesta voce Sanctorum Catalogo anneximus, ac minorum Confessorum numero adjungimus, publice Sanctum definimus, profitemur & veneramur.

§. 16. Statuentes festum ejusdem die 17. kalendas Decembris debere celebrari, & ipso festo ejus sepulchrum, quod in prædicto Monasterio existit, visitantibus, & pro manutentione dicti Monasterii manus porrigentibus adjunctices, septem annos & totidem quadragenas indulgentiæ, in forma Ecclesie misericorditer perpetuis temporibus concedimus.

Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ Milleesimo quadringentesimo octogesimo quinto, octavo Idus Januarii, Pontificatus nostri Anno Primo.

ALEXANDER SEXTUS PONT. CCXVIII.
ANNO DOMINI MDCXCII.

Alexander sextus Hispanus, Rodericus Borgias Lenzolius Valentinas antea dictus, Jostredi filius, Episcopus Cardinalis Portuensis, & S. Rufinæ, Collegii Decanus, & Sanctæ Romanæ Ecclesie Vicecancellarius. Creatus tertio Idus Augusti, Anno Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo secundo. Coronatus pridie kalendas Septembris eodem anno. Vixit annos undecim, & dies octo. Creavit Cardinales 54. Obiit 15. Kalendas Septembris, anno salutis 1503. corpus ejus in sacrario Basilicæ Vaticane sepultum fuit. Vacavit Sedes mensum unum, dies tres.

Contra sibi jus dicentes, aut Cavalcatam aut hominum missionem facientes in Statu Ecclesiastico.

Habes in hoc conf. 10. Ioan. XXII. sup. & infra
Iul. II. conf. 6. Cum homines, & postremo amplissimam sanctionem Sixti V. in sua confisus. 75.
Dum pro.

ALEXANDER EPISCOPUS, Edita An. D. 1593.
Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

INTER multiplices curas, quæ nobis ex Apostolatus officio incumbere dignoscuntur, illam libenter amplectimur, per quam provisionis ope, Civitates, Terræ & loca Romanæ Ecclesie mediate aut immediate subjecta in pacis amenitate, & quietis tranquillitate valeant conservari: & nemo sibi jus dicere, ac justitiæ limites transgredi inordinata voluntate præsumat, sed quod sibi credit alter adversus alterum fortè competere, coram iudice justitiæ reddente prosequatur, & sic qui ita temerarii fuerint ut secus facere præsumant, debitis pœnis afficiantur, ne de eorum nefanda temeritate lætentur, ac aliis subditis transeant in exemplum, ne incentivum præbeant delinquendi.

§. 1. Sane etiam antequam ad apicem summi Apostolatus divina favente clementia assumpti fuisset, ab ipsa facti evidentia, & rerum experientia Nos, qui longo tempore Cardinalatus honore functi novimus, quod in terris eidem Romanæ Ecclesie, mediate vel immediate subjectis, dierum crescente malitia, sic assueti nequitia malorum mentes hominum pervertit, quod in apertam proflire violentiam non formidantes, sæpius alter insurgit in alterum, & alius quod adversus alium sibi forsitan competere præsumit, viis pacificis, & juris ordine prætermittis, violentiis, & conatibus obtinere non veretur: statum ejusdem Romanæ Ecclesie sæpe numero perturbans, ac scandala non parva suscitans, non sine animarum periculo, dignitatis, & auctoritatis ejusdem Romanæ Ecclesie præjudicio, & detrimento, pernicioso quoque exemplo, & cum scandalo plurimorum. Nos igitur, qui de incolarum, Provinciaarum, Civitatum, Terrarum, Castrorum & locorum temporali dominio ejusdem Romanæ Ecclesie sic subjectorum, prospero, & felici regimine tanto propensiorum curam gerere debemus, quanto illorum cura specialius dignoscitur nobis esse commissa, quique eos (utpote peculiare nostros, & dictæ Ecclesie filios in visceribus gerimus charitatis) cupientes ut Provinciarum, Civitates, Terræ, Castra & loca prædicta, turbationibus, & scandalis quibuscumque semotis in pace, & concordia conquiescant, ac prosperis successibus gratulentur, temerariorumque ausus reprimere, & eos tali plectere pœna, ut cæteris sint in exemplum, & tandem metus pœna sit pœna malorum: Motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera, & matura deliberatione, ac ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine, universis & singulis, tam laicis, quàm Ecclesiasticis cujuscumque status, & gradus, ordinis, excellentiæ, dignitatis, & Cardinalatus honore fulgentibus, Ducibus quoque, Comitibus, Baronibus, necnon communitatibus, Universitatibus Civitatum, Terrarum, Castrorum, & aliorum quorumcumque locorum, nobis, & eidem Romanæ Ecclesie mediate vel immediate subjectorum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium districte præcipiendo mandamus, & inhibemus.

§. 2. Ne aliquis eorum contra alium sibi jus dicere, aut guerram, vel exercitum, seu alias hujusmodi coadunationes, & (ut vulgo dici solet) cavalcatas (nisi de nostra, & successorum nostrorum Rom. Pont. canonicè intrantium, aut Officialium nostrorum, & eorundem successorum ad id sufficientem facultatem habentium

Prohibita faciendi Cavalcatas & coadunationes, nisi de nostra, & successorum nostrorum Rom. Pont. canonicè intrantium, aut Officialium nostrorum, & eorundem successorum ad id sufficientem facultatem habentium